

KOMPA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 315 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 13 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2003

0.80 ΕΥΡΩ

Πρεσβευτά, ιδού οι δίκαιοτές σας!

■ Τρομούστερίας συνέχεια

ΜΕΤΑ ΤΟΝ αρχηγό της μπατσαρίας Νασιάκο, που σε συνέντευξή του στο BHMAgazino ανήγγειλε ότι η υπόθεση 17N δεν έκλεισε και ότι «ψφάνουν» και άλλα πρόσωπα με περιφερειακό ρόλο, ήρθε ο Φλωριδής να πει τα ίδια πράγματα σε τηλεοπτική συνέντευξή του, την παραμονή μάλιστα της έκδοσης της απόφασης από το έκτακτο στρατοδικείο του Κορυδαλλού.

Γιατί, όμως, αυτή η φιλολογία τώρα, μετά μάλιστα τους κομπασμούς ότι εξάρθρωσαν πλήρως τη 17N; Δυο στόχοι είναι ορατοί, ο ένας ειδικός και ο άλλος γενικός.

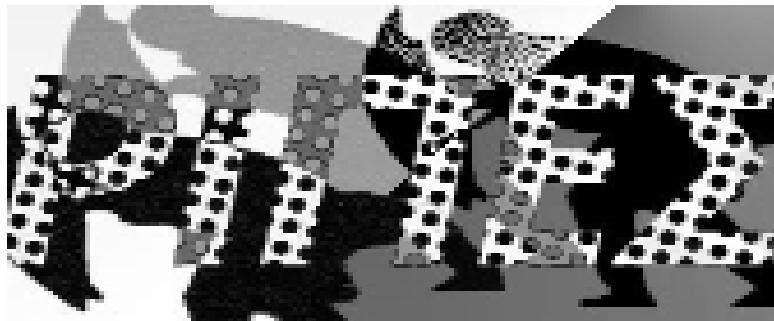
Κρατώντας ανοιχτή την υπόθεση κρεμούν μόνιμα μια Δαφόκλεια σπάθη πάνω από τα κεφάλια πολλών ανθρώπων. Ειδικά εκείνων που έχουν στηγματιστεί ως «συνήθεις ύποπτοι». Η απειλή είναι σαφής: ανά πάσα στηγμή σας τοιμάψει, σας τυλίγουμε σε μια κόλλα χαρτί και άντε μετά να καθαρίσετε. Οπως καθάρισε ο Γιωτόπουλος, για τον οποίο έφερναν «ευρήματα» στο δικαστήριο τρεις μήνες μετά την έναρξη της δίκης. Ο καθένας μπορεί να υποδειχτεί ως ένοχος με κατασκευασμένα στοιχεία που υποτίθεται ότι βρέθηκαν στις γάικες της 17N.

Από την άλλη, μ' αυτές τις δηλώσεις συντηρούν το κλίμα τρομολαγνείας και δικαιολογιών την ένταση της καταστολής, τη συνεργασία με τις ξένες μυστικές υπηρεσίες και τα τεράστια κονδύλια που μασάνε οι μηχανισμοί τους. Για να συντηρθεί η κρατική καταστολή και οι μηχανισμοί της -ειδικά εκείνοι οι μηχανισμοί που δρουν εντελώς αδιαφανώς- είναι αποραίτητο να υπάρχουν «εχθροί». Κι αν αυτοί οι «εχθροί» δεν υπάρχουν (γιατί οι ένοπλες οργανώσεις ή έχουν χτυπηθεί, όπως η 17N, ή έχουν σταματήσει τη δράση τους, όπως ο ΕΛΑ και η 1η Μάρτιο), μπορούν ανά πάσα στιγμή να τους κατασκευάσουν. Και κατασκευάζοντάς τους να ξεκινήσουν ένα νέο γύρο τρομούστερίας και κρατικής τρομοκρατίας.

Τρώγοντας ανοίγει η όρεξη, λέει η παροιμία, και οι υπεύθυνοι της «αντιτρομοκρατίας» το έχουν εμπεδώσει κολά αυτό. Είναι ένα πολύ καλό εργαλείο για να κρατούν καθηλωμένο τον κόσμο.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● Μένει ή φεύγει ο Σημίτης; ●●● Θα γηγείται του ΠΑΣΟΚ στις επερχόμενες εκλογές ή απλώς θα συμμετέχει; ●●● Αγωνιώδη ερωτήματα, λένε ●●● Για ποιον ρε παιδιά; ●●● Λέτε να 'χει κάνενα νταλάκι ο ελληνικός λαός, αν αρχηγός του ΠΑΣΟΚ θα είναι ο Σημίτης ή ο Γιωργάκης; ●●● Μόνο τα λαμόγια του ΠΑΣΟΚ αγωνιούν γ' αυτό ●●● Γιατί πρέπει να διαλέξουν στρατόπεδο ●●● Ως γνωστόν, ένα καλό λαμόγιο χαρακτηρίζεται από την ικανότητα πολιτικού προσανατολισμού και έγκαιρης πραγματοποίησης των απαραίτητων στροφών ●●● Πώς ακριβώς το είπε ο Χρυσόδουλος; ●●● «Οσοι από εμάς έχουμε αναλάβει καθήκοντα να είμαστε και οι γηγετες του λαού μας» ●●● Εντάξει, μεγάλε, μη κουράζεσαι άλλο, φτάνει πια η καδοδήγηση ●●● Ρε ουστ, λαμόγιο ●●● Αμ' ο άλλος, που του βάλλανε στημένους συνομιλητές - ασφαλισμένους του ΙΚΑ! ●●● Μα καλά,

δε σκέφτηκαν ότι κάπου μπορεί αν στράβωνε η δουλειά και να γινόταν ρόμπα ●●● Και καλά, τους στήσαν, δε βάζανε τουλάχιστον κάναν ηδοποίο να μπορεί να υποκριθεί τον έκπληκτο; ●●● Διότι η έκπληξη του υπαλλήλου φώναζε από μακριά πως είναι προσποιητή ●●● Ο Σημίτης πάντως έδειξε και πάλι χαρακτήρα ●●● Εβαλε τα παπαγαλάκια του να λένε πως όλα έγιναν ερήμην του και πως μόλις το 'μαδε έγινε έξω φρενών ●●● Ασε, μεγάλε, δεν πιάνει πια το παραμύδι ●●● Ο μύδος του σοβαρού κυρίου

καθηγητή έχει πια διαλυθεί ●●● Αν καταλάβαμε καλά, η εκλογική νίκη του ΠΑΣΟΚ είναι ταυτισμένη με τα πράσινα μάτια της Αντζελας ●●● Για το σύνδρομο της Πομπήας έχουν ακούσει τίποτα εκεί στη Χαρ. Τρικούπη; ●●● Αφού οι Πασόκοι (υποτίθεται πως) είναι αντίθετοι στα πανεπιστημιακά πτυχία που διαφημίζουν τα ΚΕΣ, γιατί δεν τα κλείνουν; ●●● Ή γιατί δεν τα πλακώνουν στα πρόστιμα για παραπλανητική διαφήμιση; ●●● Ο ποιητής Μπέντζαμιν Ζεφανάια έριξε μια ωραία ροχάλα στον Μπλερ και αρ-

νήδηκε να πάει να παραλάβει το μετάλλιο του «αξιωματικού της Βρετανικής Αυτοκρατορίας» από τη βασίλισσα ●●● Ξέρετε κανένα δικό μας «πνευματικό άνδρωπο» που να αρνήθηκε να πάει έστω σε μια από τις προεκλογικές δεξιώσεις του Σημίτη; ●●● Σύγκριση μεγεθών, θεβαίως, θεβαίως ●●● Υπέρ της αμερικανικής κατοχής και «κατά της τρομοκρατίας» διαδήλωσαν 500 (!) άτομα στη Βαγδάτη ●●● Αραία, αραία, να φαινόμαστε καμιά σαρανταρέα ●●● Δίκη 17N: Αυτοί που μας χρώσταγαν μας γυρεύουν και το βόδι ●●● Πρέπει, λέει, να τους πούμε κι ευχαριστώ που αδώνασαν 4 ●●● Τους διαπόμπευσαν, τους έκλεισαν στη φυλακή, τους κατέστρεψαν τη ζωή και πρέπει να τους ευχαριστήσουμε κι από πάνω ●●● Το δράσος τους δεν έχει όρια ●●● Κι έτσι, ξεχνάμε τα ισόβια που δα πέσουν σαν στραγάλια ●●● Και τα άλλοι που πετάχτηκαν στα σκουπίδια ●●● Και τα ευγενή κίνητρα ●

και ζητούν πρόωρες εκλογές. Πού να τολμήσει, όμως, το ΠΑΣΟΚ να πει τέτοια πράγματα!

Μην ξεχνάτε την οικονομική εξόρμηση της «Κ»

Λογαριασμός για καταθέσεις στην Εθνική 100/87804638

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑ

Εύλογες απορίες δημιουργεί η απόφαση για την ενοχή του Αλέξ. Γιωτόπουλου ως ηθικού αυτούργού σε όλες ανεξαρέτως της εγκληματικές πράξεις της 17N. Ακόμη και η αντιγράφηση του ως αρχηγού της οργάνωσης, που δεν πρέκυψε από στοιχεία (δημιουργούνται αμφιβολίες διότι το κατέθεσαν μόνο συγκατηγορούμενοι του) δε θα αρκούσε για να καταδικαστεί ως ηθικός αυτούργος για κάθε μία πράξη... Γεγονός, όμως, είναι, ότι από τα πρακτικά της δίκης, που έχουν δημοσιευθεί, δε φαίνεται να

προέκυψαν επαρκή στοιχεία ενοχοποίησής του ως αρχηγού και ηθικού αυτούργου.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Οι αποφάσεις του ειδικού δικαστηρίου, κατασκευασμένου για την οργάνωση "17 Νοέμβρη", είναι αυστηρά πολιτικές, κάτω από την εποπτεία των χωρικών συμφερόντων των ΗΠΑ στον τομέα της ασφάλειας.

Ιλιτς Ραμίρες Σάντσες (Κάρολος)

Αποκλείονται από τα συμβόλαια μαμούθ ύψους 18,6 δισ. δολ., για την ανοικοδόμηση του Ιράκ οι

εταιρίες των χωρών που αντιτάχθηκαν στον πόλεμο και τα αμερικανικά σχέδια.

ΤΟΝΙΣΗ

Την σχετική δήλωση

έκανε

τον

πρόεδρο

της

Εθνικής

Εθνος

Εθνος

Εθνος

των επιβανόντων, θεωρείται ως πυροβολισμός ακινητοποίησης".

ΕΘΝΟΣ

Μια σφαίρα ήταν αρκετή για να σκοτώσει την προπαγάνδα και να μετατρέψει την πυρπολιά πτώμα την "τρομοκρατία". Το περιστατικό των Ανωγείων είναι η πιο μικρή μινιστούρα της Βαγδάτης και της Καμπούλ. Γιατί αν για την εκτέλεση ενός αθώου πολικαριόυ ξεσκωνεται ο μισός Νομός Ρεθύμνου, τότε πόσοι Παλαιστίνιοι, Ιρακινοί και Αφγανοί πρέπει να πάρουν τα όπλα και τα βουνά; Πώς αλλιώς θα εκδικηθούν για το αίμα των χιλιάδων παιδιών και πό-

σους αληθινούς τρομοκράτες, πλιατσικολόγους και κανίβαλους πρέπει να "πάρουν" μαζί τους; Για ένα πράγμα να είστε βέβαιοι. Το περιστατικό δεν είναι τυχαίο. Η περιρρέουσα και ασύδωτη αστυνομιοκρατία είναι εκείνη που σημάδεψε το θύμα. Η ασύλια όπλισε το περίστροφο του αδιστάκτου μπάτσου. Και η τρομολαγνία πίεσε τη σκανδάλη. Οταν τα ατομικά δικαιώματα παραμερίζονται και οι νόμοι γίνονται κουμπούρια, τότε το ένοπλικό της τυφλής εκδίκησης αναλαμβάνει τα ηνία. Αφού προστασία καμία, έλεος κανένα, δικαιοσύνη ούτε μία. Ε, τότε μάχαιρα έδωκες μάχαιρα θα

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ερώτηση: Πιστεύετε ότι ο ιρακινός λαός θα ήταν σε καλύτερη κατάσταση, αν ο Σαντάμ Χουσεΐν βρισκόταν ακόμη στην εξουσία;

Απάντηση: Βεβαίως όχι.

■ Οικόπεδα πολυτελείας το Ελληνικό

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ επιβεβαίωσε (με δηλώσεις της Βάσως Παπανδρέου και του Πρωτόπαπα) δημοσιεύματα εφημερίδων (ξεκίνησε ο «Ριζοσπάστης» και ακολούθησαν «Καθημερινή» και «Ελεύθερος Τύπος») που αποκάλυψαν ότι εκτάσεις του πρώην αεροδρόμιου του Ελληνικού θα γίνουν οικόπεδα και θα πουληθούν.

Το «φημτροπολιτικό πάρκο», που με τόσο καμάρι εξήγγειλε η κυβέρνηση, όταν το αεροδρόμιο μεταφέρθηκε από το Ελληνικό στα Σπάτα, πάει περίπατο. Σε μια έκταση 1000 τουλάχιστον στρεμμάτων θα κατασκευαστεί μια πόλη 15.000 κατοίκων, πολυτελούς κατοικίας και άλλων χρήσεων (εμπορικών και επιχειρηματικών). Θυμίζουμε ότι άλλα 900 στρέμματα καταλαμβάνουν διάφορες άλλες δραστηριότητες, όπως οι αθλητικές εγκαταστάσεις, τα συνεδριακά κέντρα, το αμαξοστάσιο, οι σταθμοί του μετρό και του τραφ. κ.λπ. Ε, αφού έγινε η αρχή, μπορεί η επόμενη κυβέρνηση να κάψει καμιά χιλιάδα στρέμματα ακόμα και να τα μοσχοπολήσει για οικόπεδα, αφού τα κρατικά ταμεία έχουν ανάγκη από χρήμα (και οι μεγαλοεργολάβοι έχουν ανάγκη από μπτζίνες, καθώς μάλιστα θα έχουν τελειώσει και τα ολυμπιακά έργα). Προσθέτει και τις βοηθητικές εγκαταστάσεις, τους δρόμους που θα πρέπει να χαραχθούν κ.λπ. και θα δείτε ότι, αντί για μητροπολιτικό πάρκο έκτασης 5.300 στρεμμάτων, θα έχουμε μια καινούργια πόλη δίπλα σ' ένα μικρό πνεύμονα πρασίνου.

■ Και οι δεσποτάδες το «κατιτίς τους» στον Καρέα

ΜΕ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ που προστέθηκε στο νομοσχέδιο του ΥΠΕΧΩΔΕ αποχαρακτηρίζονται 27 στρέμματα δάσους στον Καρέα, που αποτελούν τμήμα έκτασης 270 στρεμμάτων της Εκκλησίας, προκειμένου οι δεσποτάδες (η Ιερά Σύνοδος) να κατασκευάσουν συνεδριακό κέντρο. Πρόκειται για ένα από τα αιτήματα που εδώ και καιρό είχαν επιβάλει οι δεσποτάδες και για τα οποία παζαρέύουν με την κυβέρνηση εδώ και καιρό. Εκλογές έρχονται και το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να τα χει καλά με το παπαδαριό, για να μην του κάνει ζημιά. Οσο για το δάσος του Καρέα, δε βαριέσαι, έχει και παραπέρα δέντρα. Σειρά θα έχει η Πεντέλη.

■ Ένα ακόμη παλικάρι δολοφόνησαν τα αποθραυμένα ένστολα γουρούνια

Το τίμημα της «ασφάλειας»

Ιδού παράδειγμα για μίμηση. Νέα παιδιά πολιόρκησαν το κτίριο της Ασφαλείας Ηρακλείου και δεν άφησαν τίποτα δρόθιο. Ανέτρεψαν και έκαψαν ασφαλτικά αυτοκίνητα, έσπασαν όλα τα τζάμια, πολιόρκησαν για ώρες τους ασφαλτες, ξύλοκόπισαν κάποιους απ' αυτούς που πήγαν να κάνουν ντου για συλλήψεις. Είναι κρίμα που ήταν τόσο λόγιο. Ο λαός της Κρήτης σε ανάλογες περιπτώσεις στο παρελθόν έχει δείξει ότι έχει να υπερασπίζεται το δίκιο του, αλλά αυτή τη φορά αντηροστεύτηκε μόνο από μερικές δεκάδες νεολαίους.

Στα ορεινά του Ρεθύμνου έγινε το συμβάν. Το αυτοκίνητο δε σταμάτησε στο σινιάλο για ελεγχο. Και οι μπάτσοι έγιναν αμέσως δικαστές και δήμοι. Εβγαλαν την καταδικαστική απόφαση και την εκτέλεσαν αμέσως: σε θάνατο. Τρεις μαζί όρχισαν να πυροβολούν κατά του αυτοκίνητου και μία σφαίρα βρήκε το συνοδηγό στο κεφάλι. Οπως αποδείχθηκε στη συνέχεια, οι τρεις νέοι δεν σταμάτησαν στο μπλόκο γιατί είχαν μαζί τους μερικά γραμμάρια χασίς για προσωπική χρήση. Αυτό ήταν το σοβαρό έγκλημά τους που τιμωρήθηκε με θάνατο.

Αμφιβάλλει κανείς, ότι και αυτή η υπόθεση θα κλείσει με μια τυπική ποινή στο μπάτσο, με αναστολή μάλιστα; Υπάρχουν αφελείς που να πιστεύουν ότι η προφυλάκιση τους σημαίνει αυστηρή μετοχείση και όχι κίνηση για τα μάτια του κόσμου, για να εκτονώθει η οργή που σαρώνει την Κρήτη; Σε λόγο καιρό, όταν η υπόθεση θα περάσει στη λήθη, θα αποφυλακίστουν με μια απόφαση του αρμόδιου δικαστικού συμβούλιου, για να κληθούν σε δίκη ύστερα από καμιά διετία. Το πρωτόδικο δικαστήριο ίωσαν να φανεί λίγο πιο αυστηρό, για να εκπονήσει τα πράγματα. Οπως γίνεται πάντοτε. Μέσα, πάντως, δεν θα τους στείλει. Και θα έρθει το εφετείο να κλείσει την υπόθεση, ύστερα από πεντεξήνα χρόνια, με μια γελούδια ποινή, αντίστοιχη με εκείνες που επιβάλλονται στα θανατηφόρα τροχαία αυτοχτόνια.

Το θέμα συζητήθηκε ευρέως. Τα ΜΜΕ έσπευσαν να το αγκαλιάσουν για να το... πνίξουν. Να το πνίξουν μέσα σε υποκριτικές εκφράσεις λύπης (καμιά φορά και οργής) και σε συμβουλές για «κολύτερη εκπαίδευση των αστυνομικών». Ο Φλωρίδης είχε την τιμητική του. Περιδιάβηκε όλα τα ραδιοκάναλα για να εκφράσει τη λύπη του, να υποσχεθεί ότι θα ριχτεί άπλετο φως στην υπόθεση (όπως σε όλες τις αντίστοιχες) και να ζητήσει να σταματήσει «η άδικη επίθεση που γίνεται εναντίον του έργου συνολικά που προσφέρει η ομάδα αυτή στην Κρήτη». Ενοχλήθηκε προφανώς από όσα δήλωναν κάτοικοι της περιοχής και από ανακοινώσεις όπως αυτή του Δικηγορικού Συλλόγου Χανίων

γάλο προστάτη της κοινωνίας. Δεν είναι πολύ πίσω μας η εποχή που οι μπάτσοι αντιμετωπίζονταν με περιφρόνηση από τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Τα τελευταία λίγα χρόνια, όμως, το νοικοκυριλίκι έχει κάνει το θαύμα του. Η Αστυνομία αντιμετωπίζεται σαν φύλακας άγγελος της κοινωνίας, γίνονται διαδηλώσεις για να μη φύγουν τα αστυνομικά τμήματα από τις γειτονιές, η ρουφιανιά τείνει να αναγορευτεί σε κοινωνική αρετή, η κοινωνική ανασφάλεια που προκαλεί η ανεργία, η φτώχεια, η λιτότητα βρίσκεται σε μια κόλα χαρτί ύστερα από υπόδειξη αξιωματικών της Scotland Yard, που συνεργάζονται με την ελληνική αστυνομία. Αφού αναφέρεται στην πρωτινή συλληψη και κακοποίηση του Τσάπμαν, το ρεπορτάριο συνεχίζει ως εξής:

«Μέχρι εκείνη τη στιγμή ο Τσάπμαν δεν είναι κρατούμενος ούτε έχει συλληφθεί, αλλά βρίσκεται κάτω - ζαλισμένος από χτυπήματα και δακρυγόνα. Επειτα από πέντε λεπτά γίνεται έλεγχος των στοιχείων όλων όσων έχουν μαζευτεί εκεί - και του Εγγλέζου. Ο Τσάπμαν βρίσκεται στα κατάστηα-λίστες της Scotland Yard ως επίσημος "μετακινούμενος ταραχίας" κι ο υπεύθυνος αξιωματικός σύνδεσμος της Scotland Yard λέει πως πρέπει να συλληφθεί. Με ποια κατηγορία: Εδώ το ελληνικό αστυνομικό δαιμόνιο έδρασε ταχύτατα. Πήραν μία από της ήδη ερευνηθείσες τούτες που είχε το... σωστό περιεχόμενο και τη χρέωσαν σα δική του. Ετοιμήθηκε κατηγορία, έγινε η σύλληψη και η παραπομπή στον εισαγγελέα, με όλα τα γνωστά κι επιβαρυντικά επακόλουθα. Για άλλη μια φορά το ελληνικό αστυνομικό δαιμόνιο θριάμβευσε προς δόξαν της ελληνοβρετανικής αστυνομικής συνεργασίας».

Το ρεπορτάριο αναφέρει ακόμη, ότι «σ' όλη την επιχείρηση της αστυνομικής αντιμετώπισης των διαδηλωτών στο Κέντρο Επιχειρήσεων της Θεσ/νίκης (της αστυνομίας), εκτός από τους αξιωματικούς συνδέσμους και τους συνεργάτες τους ήταν παρόντας σε διάφορες περιοχές της Κρήτης σε αντίστοιχες συνθήσεις της CIA (άγνωστο αν ήταν και άλλοι) από το κλιμάκιο της CIA της Θεσ/νίκης». Το ρεπορτάριο αναφέρει ακόμη, ότι «σ' όλη την επιχείρηση της αστυνομικής αντιμετώπισης των διαδηλωτών στο Κέντρο Επιχειρήσεων της Θεσ/νίκης (της αστυνομίας), εκτός από τους αξιωματικούς συνδέσμους και τους συνεργάτες τους ήταν παρόντας σε διάφορες περιοχές της Κρήτης σε αντίστοιχες συνθήσεις της CIA (άγνωστο αν ήταν και άλλοι) από το κλιμάκιο της CIA της Θεσ/νίκης».

Εχουν περάσει δύο βδομάδες από αυτό το τόσο αποκαλυπτικό δημοσίευμα και η κυβέρνηση δεν έχει πει κουβέντα. Η σιωπή του κατά τα άλλα λαλίστατου Φλωρίδη αποδεικνύει ότι τα πράγματα στην Κρήτη προηγείται του Κρήτη. Ενοχλήθηκε προφανώς από όσα δήλωναν κάτοικοι της περιοχής της Κρήτης σε αντίστοιχες συνθήσεις της CIA (άγνωστο αν ήταν και άλλοι) από το κλιμάκιο της CIA της Θεσ/νίκης». Αναφωτιέται κανείς γιατί ο Σημίτης προηγείται του Κρήτη σε αντίστοιχες συνθήσεις της CIA (άγνωστο αν ήταν και άλλοι) από το κλιμάκιο της CIA της Θεσ/νίκης.

Εχουν περάσει δύο βδομάδες από αυτό το τόσο αποκαλυπτικό δημοσίευμα και η κυβέρνηση δεν έχει πει κουβέντα. Η σιωπή του κατά τα άλλα λαλίστατου Φλωρίδη αποδεικνύει ότι τα πράγματα στην Κρήτη προηγείται του Κρήτη. Ενοχλήθηκε προφανώς από όσα δήλωναν κάτοικοι της περιοχής της Κρήτης σε αντίστοιχες συνθήσεις της CIA (άγνωστο αν ήταν και άλλοι) από το κλιμάκιο της CIA της Θεσ/νίκης.

Πελογωμένοι

Αν ήταν επιεικώς ψύχραιμοι, δεν θα έβαζαν τον Πρωτόπαπα να βγει και να κάνει τόσο θόρυβο για την προδημοσίευση από την «Αυριανή» στοιχείων από τη δημοσκόπηση «Τάσεις» της MRB. Αφού ήξεραν ότι την επόμενη κιόλας μέρα η δημοσκόπηση θα δινόταν στη δημοσιότητα, γιατί η ξεσήκωσαν τόσο θόρυβο, δείχνοντας ότι φοβούνται; Τέτοιες σκέψεις, βέβαια, δεν μπορεί να κάνει η ηγεσία ενός κόμματος που είναι κυριολεκτικά πελογωμένη και δεν έχει από πού να πιαστεί για να γλιτώσει την κατρακύλα. Εδώ δεν της βγαίνουν ούτε απλά επικοινωνιακά τρίκ, σαν τα στημένα τηλεφωνήματα του Σημίτη στο IKA.

Στηλίτευσαν τους προδότες, φτάνει όμως αυτό;

Ιρακινοί που έφυγαν απ' το ιρακινό ΚΚ και ίδρυσαν το Ιρακινό ΚΚ (Στελέχη) κυκλοφόρησαν στις 5 Δεκέμβρη εκκληση για διεθνή συμπαράσταση και συμμετοχή στην ιρακινή αντίσταση κατά των Αμερικάνων. Οπως μας πληροφορεί ο "Ριζοσπάστης" (10/12/03), που αναδημοσιεύει όλη την έκκληση προκήρυξη, τα στελέχη του "Κ"Κ που έφυγαν καταγγέλλουν για προδοσία τους πρώην ηγέτες τους και κάνουν σφαδρή επίθεση στους Αμερικάνους κατακτητές απειλώντας τους να φύγουν ή με τα φέρετρά τους ή μέσα σ' αυτά. Αξίζει να αναφέρουμε μερικά αποσπάσματα αυτής της προκήρυξης:

«Σκοτώστε τους καταχτητές όπου τους βρείτε! Ελεύθερη πατρίδα και ευτυχισμένος λαός... Ο νησιώκος ιρακινός λαός μας και οι θαρραλέοι μοχητές της αντίστασης έχουν αναλάβει το καθήκον της απελευθέρωσης. Όμως κάνουμε έκκληση σε σας για αλληλεγγύη και υποστήριξη του ιρακινού λαού, όχι μόνο γιατί ο αγώνας μας είναι δίκαιος, όχι μόνο γιατί είναι θέμα αρχής, αλλά και για να πάρετε και σεις μέρος στο μεγάλο γεγονός, την πτώση της Αμερικής, του εχθρού των λαών, που έχει αρχίσει σήμερα από το Ιράκ.

Το έγκλημα των αποστατών του κόμματος είναι ασυγχώρητο. Προκαλεί ζημιά σε όλο το κομμουνιστικό κίνημα του Ιράκ, της αραβικής πατρίδας, του κόσμου όλου. Ούτε η κατοπινή αυτοκριτική, ούτε η συγνώμη θα βοηθήσουν. Το καταστατικό του κόμματος έχει απορρίψει τέτοιες συμπεριφορές με νόμιμους καταστατικούς τρόπους, όμως η συμμορία των αποστατών επιμένει στην προδοτική της στάση, έχει πετάξει στα σκουτίδια την ιστορία του κόμματος, το δυναμικό του και τον αγώνα του στον οποίο χιλιάδες μάρτυρες έχουν πέσει. Επομένως εμείς, οι μάζες των μελών του Ιρακινού ΚΚ, η βάση του, δηλώνουμε: Το Ιρακινό ΚΚ δεν εγκαταλείπει τους γνωστούς εθνικούς και διεθνείς του στόχους στον αγώνα για ειρήνη, δημοκρατία και ισότητα ανάμεσα στους λαούς και τα έθνη. Δεν εγκαταλείπει το στόχο της οικοδόμησης μιας σοσιαλιστικής, δημοκρατικής και ελεύθερης κοινωνίας. Όμως η τωρινή κατάσταση είναι μια κατάσταση κατοχής και η ένοπλη εθνική αντίσταση είναι το μόνο μέσο ικανό να συντρίψει τον εχθρό και να τον διώξει από το Ιράκ...»

Είμαστε δίπλα στους γιους και τις κόρες του λαού μας ενάντια στην κατοχή και αφοσιωμένοι στην ένοπλη πατριωτική αντίσταση. Την υποστηρίζουμε ανεξάρτητα από ιδεολογικά ή πολιτικά ρεύματα. Γιατί ο πρώτος και βασικός στόχος είναι το διώξιμο των καταχτητών από το Ιράκ. Κάθε κομμουνιστής που συνεργάζεται με την κατοχή, κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες, κατηγορείται ότι διαπράττει εθνική προδοσία!

- Η στάση και οι ενέργειες της τωρινής ηγεσίας του Ιρακινού ΚΚ δεν αντιπροσωπεύουν το Ιρακινό ΚΚ ή τους Ιρακινούς πατριώτες.

- Δε θα φοβηθούμε από ανόητες κατηγορίες ότι "ενισχύουμε την τρομοκρατία" ή "είμαστε αντισημίτες" ή "υποστηρίζουμε την Αλ Κάιντα". Η Αμερική κήρυξε τον πόλεμο σ' όλον τον ειρηνόφιλο κόσμο μη λαμβάνοντας υπ' όψη διεθνείς ή θείους νόμους. Επομένως καλούμε κάθε αντίπαλο της Αμερικής, κάθε αντίπαλο της επέμβασης και της αποικιοκρατίας, να έρθουν στο Ιράκ για να πολεμήσουν δίπλα στα αδέλφια τους της Ιρακινής Αντίστασης ή να δώσουν ότι μπορούν σε όποια χώρα ζουν ώστε να υπηρετηθεί αυτός ο στόχος!

Οι Αμερικάνοι γνωρίζουν το δρόμο για τα σύνορά μας. Επομένως για την αναχώρηση τους λέμε: Καμιά διαπραγμάτευση! Καμιά συζήτηση! Καμιά συμφωνία! Δε δεχόμαστε και δε θα δεχτούμε καμιά κατοχική κυβέρνηση, ούτε προτεκτοράτο του ΟΗΕ! Δε δεχόμαστε και δε θα δεχτούμε καμιά διεθνή δύναμη στην ιρακινή επικράτεια για κανένα λόγο! Εμείς οι διοικούσιοι υπερασπίζουμε την ασφάλεια της χώρας μας και εμείς οι διοικούσιοι υπερασπίζουμε τους θεσμούς της!

Ολες οι ενέργειες μας είναι στην κατεύθυνση αντίστασης στην κατοχή, ένοπλη κατά βάση! Ντροπή και απίμωση σε όσους προσκαλούν καταχτητές στη χώρα τους!».

Εμείς έχουμε μία απορία. Καλώς γίνεται αυτή η έκκληση, αλλά γιατί άρσει μήνες μετά την πτώση της Βαγδάτης; Και τί έχουν να πουν οι "σύντροφοι" του Περισσού που τόσους μήνες έκαναν το παπί για την προδοσία των "συντρόφων" του Ιρακινού "Κ"Κ που διορίστηκαν από τους Αμερικάνους στο κυβερνητικό συμβούλιο του Ιράκ; Και κάπι ακόμα. Πώς γίνεται και οι ιρακινοί διαφωνούντες δε λένε κουβέντα για τους "προβοκάτορες" της Αλ-Κάιντα και καλούν όλους -επομένως ακόμα και αυτούς- να συμμετάσχουν στον αντικατοχικό αγώνα; Απλούστατα, γιατί αν λέγανε όσες παταράες λέει ο Περισσός, θα κάνωνε παρέα με τους Αμερικάνους στα φέρετρα, όπως κινδυνεύουν να πάθουν και οι πρώην ηγέτες τους.

■ Πεντάγωνο

«Πολλοί Νέοι Ιρακινοί Στρατιώτες παραιτούνται»

Ο παραπάνω τίτλος και οι σχετικές πληροφορίες προέρχονται από ρεπορτάζ του ειδησεογραφικού πρακτορείου "Associated Press" (10/12/03), σύμφωνα με το οποίο "το σχέδιο για την ανάπτυξη του πρώτου τάγματος του Νέου Ιρακινού Στρατού (έτσι τον ονομάζουν οι Αμερικάνοι) τίθεται σε αμφιβολία, επειδή το ένα τρίτο των στρατιωτών που εκπαιδεύτηκαν από την αμερικανική κατοχική διοίκηση παραιτήθηκαν", όπως δήλωσε την περασμένη Τετάρτη ο εκπρόσωπος του Πενταγώνου αντιστράτηγος Τζέιμς Κάσελα. Από τους 700 άντρες του τάγματος, το οποίο επτρόκειτο να αρχίσει να παίρνει μέρος σε επιχειρήσεις από το Δεκέμβρη, παραιτήθηκαν οι 250 τις τελευταίες βδομάδες.

Ο αμερικανικός διοικητής του Ιράκ, Πολ Μπρέμερ, είχε χαρακτηρίσει το τάγμα αυτό ως "πυρήνα ενός στρατού που θα υπερασπίζει και δεν θα καταπέλει τη χώρα του" σε ομιλία του κατά τη διάρκεια πανηγυρικής τελετής για την συμπλήρωση 9 βδομάδων εκπαίδευσης των ανδρών του, η οποία, σημειωτέο, έχει ανατεθεί σε ιδιωτική εταιρεία, τη Vinnell Corp.

Αιτία της παραίτησης των 250 αντρών του τάγματος δεν είναι φυσικά ο πενιχρός μισθός (60 δολάρια το μήνα), άλλωστε τους ήταν γνωστός όταν κατατάχθηκαν, αλλά η αύξηση και η κλιμάκωση των επιχειρήσεων της ιρακινής αντίστασης. Η εξέλιξη αυτή αποτελεί ένα ακόμη πλήγμα στους αμερικάνους κατατάχθηκαν, και έκανε "ελεγχόμενη προσγείωση", σύμφωνα με τους Αμερικάνους. Αντίθετα φωτογραφία που δόθηκε στη δημοσιότητα από άλλες πηγές το δείχνουν διαλυμένο στο έδαφος να καίγεται. Την ίδια μέρα επίσης, σύμφωνα με το αραβικό κανάλι Αλ Τζαζίρα, χτυπήθηκε από πύραυλο κατά την ώρα της προσγείωσης ένα αμερικανικό μεταφορικό αεροσκάφος Air Force C-17 και αναγκάστηκε να προσγειωθεί. Είναι η δεύτερη φορά

τραυματίστηκαν άλλοι δύο από έκρηξη βόμβας που είχε τοποθετηθεί δίπλα σε δρόμο.

Στις 10 του Δεκέμβρη ένας αμερικανός στρατιώτης και ένας αξιωματούχος του κουρδικού κόμματος σκοτώθηκαν και ένας ακόμη αμερικανός στρατιώτης τραυματίστηκαν από πυρά διερχόμενου αυτοκινήτου. Επίσης ένας αμερικανός στρατιώτης σκοτώθηκε και τρεις άλλοι τραυματίστηκαν από έκρηξη βόμβας τοποθετημένης σε δρόμο. Και τα δύο περιστατικά συνέβηκαν στη Μοσούλη. Την ίδια μέρα ένα αμερικανικό ελικόπτερο Kiowa δέχτηκε πυρά από το έδαφος στη Φαλούτζα και έκανε "ελεγχόμενη προσγείωση", σύμφωνα με τους Αμερικάνους. Αντίθετα στη δημοσιότητα τα στοιχεία που έχει μέχρι στιγμής συγκεντρώσει έδωσε ο αρμόδιος υπουργός Khodeir Abbas.

Την πληροφορία για την εντολή αυτή έδωσε στο "Associated Press" την περασμένη Τετάρτη η επικεφαλής της στατιστικής υπηρεσίας του Ιράκ.

Λογαριάζουν χωρίς τον ξενοδόχο

Θέλεις αντιδράσεων έχεις την εντολή αυτή επικαλείται "Ζωτικά συμφέροντα ασφάλειας των ΗΠΑ" και δηλώνεις ότι όσες χώρες θέλουν μερίδιο από το πακέτο των 18,6 δις πρέπει να συμμετέχουν στρατιωτικά στο Ιράκ.

Οι αντιδράσεις των θιγόμενων πλευρών υπήρξαν άμεσες και έντονες. Η γερμανική κυβέρνηση χαρακτήρισε την εντολή "απαράδεκτη", η γολλική δήλωσε ότι παραβιάνει τους κανόνες ανταγωνισμού, η Ευρωπαϊκή Ένωση ότι θα μελετήσει αν παραβιάζει τους κανονισμούς του παγκόσμιου εμπορίου και ο Καναδάς απειλεί τη σταμα-

ας, Dr. Nagham Mohsen. "Έχουμε σταματήσει τη συγκέντρωση αυτών των στοιχείων, γιατί ο υπουργός μας δεν συμφωνεί. Η Συμμαχική Προσωρινή Αρχή δεν θέλει να γίνεται αυτό", δήλωσε στο AP και διευκρίνισε ότι η εντολή δόθηκε σ' αυτήν από το διευθυντή σχεδιασμού του υπουργείου, Dr. Nazar Shabandar, ο οποίος της είπε ότι ενεργούσε κατ' εντολή του υπουργού.

Ο λαϊκός "υπουργός" αρνήθηκε ότι αυτός ή η αμερικανική κατοχική διοίκηση έχει καμιά σχέση με τη εντολή αυτή και με το θράσος που χαρακτηρίζει τα πουλημένα τομάρια δήλωσε ότι δεν γνωρίζει να γίνεται καμιά έρευνα για τις απώλειες του πολέμου ούτε

Προσκυνώντας τους δολοφόνους

Aν η 17Ν “αιματοκύληση” την Ελλάδα, εκτελώντας μέσα σε ένα διάστημα 27 χρόνων 23 άτομα που εκτός απ' τον άτυχο Αξαρλίαν ήταν οι άλλοι ήταν στυλοβάτες της καθεστηκίας τάξης (ή ακόμα χειρότεροι, όπως ο βασανιστής της χούντας Μάλιος ή ο σταθμάρχης της CIA Γουέλ) και οι φερόμενοι ως μελή της πρέπει να “τιμωρηθούν” -κατά την πρόταση του εισαγγελέα- με 55 φορές ισόβια και 110 αιώνες φυλακή, πόσα εκατομμύρια χρόνια φυλακή θα ήταν άραγε αρκετά γι' αυτούς που μέσα σε τέσσερις μέρες δολοφόνησαν εν ψυχρώ 15 παιδιά στο Αφγανιστάν;

Μα αυτοί είναι οι “σύμμαχοί μας στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας!” Ξεχάσατε ότι βοήθησαν κι αυτοί στην εξάρθρωση της “τρομοκρατίας” στην Ελλάδα; Το ίδιο κάνουν και στο Αφγανιστάν. Μόνο που εκεί την πληρώνουν και μερικά παταδίκια που για να πούμε όλη την αλήθεια “έφταγαν κι αυτά”. Τί γύρευαν να ποιάζουν μπάλα σε σημεία που ίσως κρύβονταν “τρομοκράτες”; Δεν κάθονταν σπιτάκι τους (ή καλύτερα μέσα στα καταφύγια), μέχρι να πιαστεί ο Μπιν Λάντεν;

Σε τέτοια σχίζισηρενικά συμπεράσματα κινδυνεύουμε να καταλήξουμε, αν χάψουμε το παραμύθι της “αντιτρομοκρατίας”. Αν χάψουμε το παραμύθι των “αιμοσταγών τρομοκρατών με το σαρανταπεντάρι” και των καλών μπάτσων που τους έπιασαν και τιμήθηκαν γι' αυτό απ' τους ηγέτες της πολικόμιας “αντιτρομοκρατικής συμμοιχίας” (ας μην το ξεχάναμε ποτέ αυτό). Αν ξεγελαστούμε και νοιώσουμε οίκτο για τους νεκρούς βασανιστές, μπάτσους, αμερικάνους πράκτορες, βρετανούς στρατιωτικούς, ντόπιους μεγαλοκαπταλιστές και πολιτικούς υπηρέτες τους.

Γιατί να νοιώθουμε συμπόνοια για τους θύτες, όταν αυτοί πέφτουν θύματα; Γιατί να δεχόμαστε ως “συμμάχους” αυτούς που ευθύνονται για τα μεγολύτερα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας τα τελευταία πενήντα χρόνια; Πώς γίνεται κι οι Αμερικάνοι είναι “καλοί” όταν τους σκοτώνουν κάποιοι “τρομοκράτες” ή όταν βοηθούν στην εξάρθρωση της 17Ν και “κακοί” όταν σκοτώνουν σαν τις μύγες παιδάκια στο Αφγανιστάν; Δυστυχώς, οι μαζικές δολοφονίες που κάνουν οι πρατοριανοί της “αντιτρομοκρατίας”, ξεχνιούνται λίγο μετά το θόρυβο. Ποιος θα θυμάται αυτή τη σφαγή στο μακρινό Αφγανιστάν ένα χρόνο μετά; Ενώ την “αιμοσταγή δολοφονία” Γουέλς ή Μπακογιάννη τις θυμόμαστε και καλούμαστε να θρηνήσουμε μαζί τους!

Μήπως όμως ο “ρεαλισμός” και η υποτογή στον ισχυρό (μήτως και τη γλιτώσουμε και δεν έχουμε την τύχη των παιδιών του Αφγανιστάν) μας κάνουν συνένοχους; Άν δεν αντιδράσουμε τώρα, ας μην ξαφνιαστούμε αύριο αν δούμε μια ζωντανή βόμβα στη γειτονιά μας, που θα στοχεύει ακριβώς αυτούς που καλούμαστε να προσκυνήσουμε. Σ' αυτόν τον πόλεμο, που έχει ανάψει, δε γίνεται να είσαι αμέτοχος. Ή θα είσαι με τη μία πλευρά ή με την άλλη. Ας το πάρουμε χαμπάρι πριν να είναι αργά.

K.B.

του πακέτου των συμφωνιών, γι' αυτό και αποτελεί ένα σοβαρό χαρτί στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με τους Αμερικάνους.

“νομιμοποιήσουν” την κατοχή και να βρουν οδό διαφυγής από τον ιρακινό βάλτο. Ομως η εντολή του Υπουργείου Αμυνας κάνει ακριβώς το αντίθετο.

Υπονομεύει την προσπάθεια προσέγγισης των αντικουρούμενων ιμπεριαλιστικών συμφρόνων και πολιτικών και οξύνει τις ενδοϊμπεριαλιστικές αντίθεσης.

Εν πάσῃ περιπτώσει, ο καυγάς ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις λειτουργεί θετικά για την ιρακινή αντίσταση. Αυτή είναι που θα έχει και τον τελικό λόγο. Οι ιμπεριαλιστές κυριολεκτικά λογαριάζουν χωρίς τον ξενοδόχο, όταν εριζούν για το μοίρασμα μιας λείας που δεν την έχουν εξασφαλίσει και ούτε πρόκειται να την εξασφαλίσουν, όπως δείχνει το φούντωμα της αντίστασης.

Εν πάσῃ περιπτώσει, ο καυγάς ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις λειτουργεί θετικά για την ιρακινή αντίσταση. Αυτή είναι που θα έχει και τον τελικό λόγο. Οι ιμπεριαλιστές κυριολεκτικά λογαριάζουν χωρίς τον ξενοδόχο, όταν εριζούν για το μοίρασμα μιας λείας που δεν την έχουν εξασφαλίσει και ούτε πρόκειται να την εξασφαλίσουν, όπως δείχνει το φούντωμα της αντίστασης.

■ Αφγανιστάν

«Επιχείρηση Χιονοστιβάδα»

Hμεγολύτερη στρατιωτική επιχείρηση μετά την πτώση των Ταλιμπάν βρίσκεται σε εξέλιξη στα αφρίδενα βουνά του νοτιοανατολικού Αφγανιστάν, στα σύνορα με το Πακιστάν. Σ' αυτή συμμετέχουν 2.000 αμερικανοί στρατιώτες και σημαντική δύναμη Αφγανών, που υποστηρίζονται από ισχυρή αεροπορική δύναμη, η οποία βομβαρδίζει ανεξέλεγκτα κάθε “ύποπτο” στόχο. Στόχος και αυτής της επιχείρησης, όπως και τόσων άλλων που έχουν προηγηθεί, χωρίς αποτέλεσμα, είναι η εκκαθάριση του νοτιοανατολικού Αφγανιστάν από τους ισλαμιστές μαχητές των Ταλιμπάν και της Αλ Κάιντα, υπό τον έλεγχο των οποίων βρίσκονται ξανά 16 περιοχές, πριν πλαικώσει ο βαρύς και μακρύς χειμώνας που κάνει τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις αδύνατες. Στόχος της επιχείρησης αυτής είναι επίσης να σταματήσουν τις εργασίες της Λόγια Ζίργκα. Και έχει αποδειχθεί επανειλημμένα ότι αν κάποιοι είναι αποφασισμένοι να το κάνουν δεν μπορούν να τους

ρίς σοβαρά προβλήματα η Λόγια Ζίργκα το Σαββατοκύριακο, η οποία θα ψηφίσει το νέο σύνταγμα και θα ανοίξει το δρόμο για εκλογές τον ερχόμενο Ιούνιο. Οι Ταλιμπάν είναι αντίθετοι στη διαδικασία αυτής και της κυβέρνησης Καρζάι έχει πληγεί σοβαρά αυτές τις μέρες από τη δολοφονία 15 παιδιών στην εχθρική για τους Αμερικάνους και τους λακέδες των περιοχή της επαρχιών Πάκτικα και Γκαρντέζ από βομβαρδι-

σταματήσουν ούτε η επιχείρηση “χιονοστιβάδα” ούτε τα αυτητά μέτρα ασφάλειας που έχουν πάρει οι Αμερικάνοι στην Καμπούλ.

Στο μεταξύ, το κύρος της διαδικασίας αυτής και της κυβέρνησης Καρζάι έχει πληγεί σοβαρά αυτές τις μέρες από τη δολοφονία 15 παιδιών στην εχθρική για τους Αμερικάνους και τους λακέδες των περιοχή της επαρχιών Πάκτικα και Γκαρντέζ από βομβαρδι-

■ Παλαιστίνη

Η φωτιά της αντίστασης δε θα σβήσει

Hπεριβόητη “συμφωνία της Γενεύης” μπορεί να απασχόλησε τον παγκόσμιο τύπο, πήρε όμως τη θέση που της αρμόζει: στα σκοτιδία της Ιστορίας. Οχι μόνο γιατί καμία παλαιστινιακή οργάνωση της Ιντιράντα δεν την αναγνώρισε, αλλά και γιατί κατέρρευσαν ακόμα και οι ενδοπαλαιστινιακές συνομιλίες για εκεχειρία με το Ισραήλ, που έγιναν στο Κάιρο υπό την αιγίδα της αιγυπτιακής κυβέρνησης την περασμένη βδομάδα.

Στις συνομιλίες συμμετείχαν μεταξύ άλλων και η Παλαιστινιακή Αρχή, η Χαμάς, η Τζιχάντ, το Δημοκρατικό και το Λαϊκό Μέτωπο για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης. Εκπρόσωπος του τελευταίου δήλωσε ότι οι συνομιλίες απέτυχαν, ενώ υψηλόβαθμο στέλεχος της Χαμάς δήλωσε ότι η οργάνωσή του μαζί με την Τζιχάντ και τρεις άλλες οργανώσεις δεν είναι έτοιμες να ανακοινώσουν νέα εκεχειρία, απορρίπτοντας πρόταση της Αιγύπτου για συνολική εκεχειρία, δηλαδή σταμάτημα των επιθέσεων όχι μόνο εναντίον πολιτών αλλά και εναντίον στρατιωτικών στόχων. Αναφερόμενος στην προ-

της Χαμάς, σείχης Γιασίν, σε αποκλειστικές δηλώσεις του στο αραβικό πρακτορείο Islam Online τη Δευτέρα 8 Δεκέμβρη, ξεκαθάρισε το ζήτημα:

«Εμεις είχαμε ήδη κηρύξει εκεχειρία παλαιούτερα. Πώς αντέδρασαν οι ισραηλινοί; Αυτοί συνέχισαν να κατεδαφίζουν τα σπίτια μας, να συλλαμβάνουν, να σκοτώνουν και να μας καταδικάζουν στην πείνα... Η καθαρή αλήθεια είναι ότι το Ισραήλ δεν μας αφήνει άλλη επιλογή απ' το να αντισταθούμε στην κατοχή. Αναφερόμενος στην προ-

στάθεια της Παλαιστινιακής Αρχής να διαπραγματευτεί με τους Σιωνιστές στο όνομα όλων των παλαιστινιακών οργανώσεων, ο Γιασίν υποστήριξε: «Πώς μπορούμε να αναθέσουμε σ' αυτούς που απεμπολούν το δικαίωμα επιστροφής των Παλαιστίνων (σ.σ. προσφύγων), όπως αναφέρεται στη συμφωνία της Γενεύης; Οι αδελφοί μας στην Παλαιστινιακή Αρχή θέλουν να διαπραγματευτούν, ας είναι έτσι. Εμείς όμως δεν θα δεχτούμε αυτά που θα συμφωνήσουν, αν είναι ενάντια στα

συμφέροντα του Παλαιστινιακού λαού. Αυτοί που συμμετείχαν στη Γενεύη ήταν κυρίως απ' την Π.Α., επομένως η Π.Α. είναι συμμέτοχος σε μια κακόφημη συμφωνία».

Η ίδια η πραγματικότητα ήρθε να επιβεβαιώσει τα λόγια του Γιασίν. Τη Δευτέρα οι Σιωνιστές κράτησαν εκατοντάδες Παλαιστίνιους για ώρες σε μπλόκα που είχαν στήσει μέσα στη Δυτική Οχθή, ενώ μια μέρα μετά δολοφόνησαν ένα ακόμα 16χρονο που πετούσε πέτρες στο στρατό κατοχής...

«Πρεσβευτά, ιδού οι δικαστές σας»

Με το σηματάκι του «Ως εδώ» στο πέτο κυκλοφορεί τις τελευταίες μέρες ο Τόμας Μίλερ και δηλώνει με ιταμό ύφος, ότι θα το βγάλει μόνο όταν ανακοινωθούν οι αρμόζουσες ποινές στους καταδικασθέντες του Κορυδαλλού. Τις αρμόζουσες ποινές, ειδικά για τους υποδειχθέντες ως πρωταίτους, τις έχει απαιτήσει ο ίδιος με παλιότερη συνέντευξή του: ΙΣΟΒΙΑ.

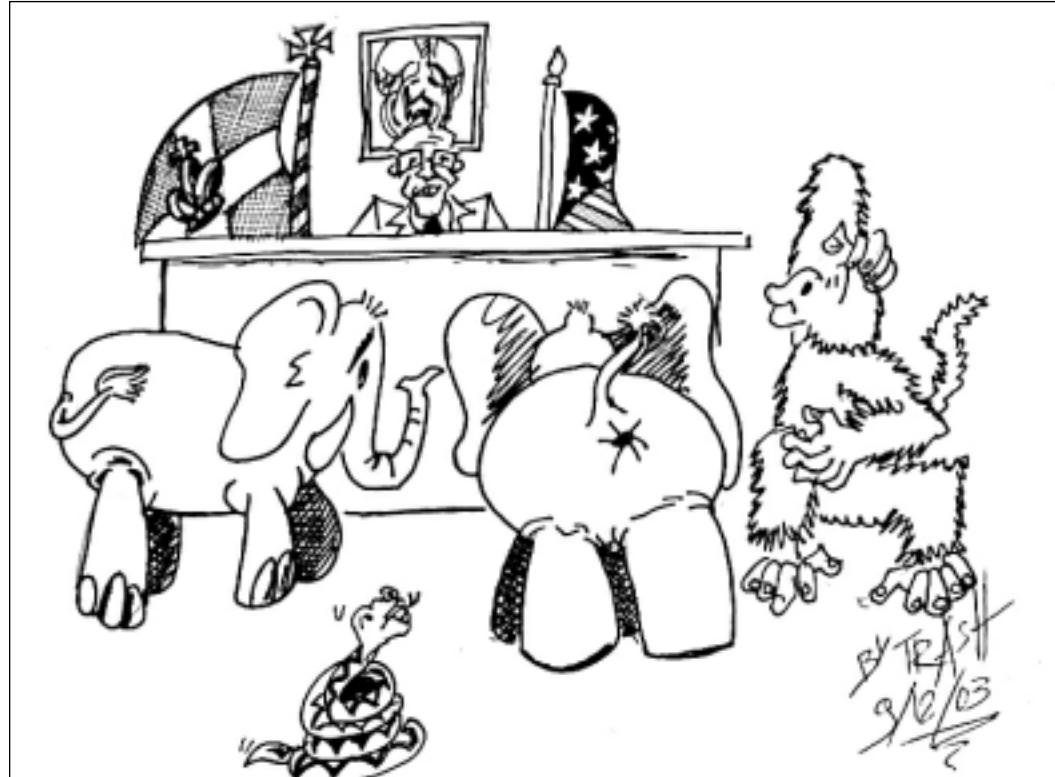
Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι τα όσα ζούμε τα τελευταία χρόνια θυμίζουν έντονα εποχές Πιουριφόροι. Οι Αμερικανοί και οι Βρετανοί έβαλαν τις μυστικές υπηρεσίες τους να διευθύνουν τις έρευνες για την «τρομοκρατία», στρατολογούν υπουργούς και πολιτικά στελέχη, περιφέρονται και κάνουν δηλώσεις χωρίς το απαιτούμενο διπλωματικό τακτ. Συμπεριφέρονται ως επικυρίαρχοι σε μπανανία.

Η «δίκη της 17N» στο έκτακτο στρατοδικείο του Κορυδαλλού διεξήχθη υπό την ασφυκτική τους πίεση. Οχι μόνο τη γενική πολιτική πίεση, αλλά και την άμεση, επιδεικτική τους πίεση μέσα στο δικαστήριο. Οι πράκτορες τους ήταν εκεί, τους είχαν παραχωρίσει ειδικές θέσεις, κρατούσαν σημειώσεις και με τον τρόπο τους έδειχναν στους δικαστές ότι τους παρακολουθούν και τους ελέγχουν, ότι από την απόφασή τους θα εξαρτηθούν πολιτικές σχέσεις.

Οι δικαστές είναι πολιτικά πρόσωπα. Ιδιαίτερα οι δικαστές που ΕΠΙΛΕΞΤΗΚΑΝ να δικάσουν αυτή την υπόθεση. Ήξεραν πολύ καλά ότι δεν δίκαζαν μια συνήθη ποινική υπόθεση που μπορεί να μην έχει καθόλου πολιτικές διατάσεις, αλλά ότι δικάζουν μια κατ' εξοχήν πολιτική υπόθεση. Αισθάνθηκαν από την πρώτη στιγμή ότι στις πλάτες τους σπκώνουν το φορτίο των σχέσεων του ελληνικού κράτους με τους Αμερικανοβρετανούς επικυρίαρχους. Και σαν υπεύθυνα στελέχη της συλλογικής έκφρασης της ελληνικής αστικής τάξης έπραξαν στο ακέραιο το καθήκον τους. Εβγαλαν μια απόφαση που να ικανοποιεί τις απαιτήσεις των επικεφαλής της «αντιτρομοκρατικής» σταυροφορίας και ταυτόχρονα να περιέχει εκείνα τα στοιχεία που να δίνουν περιθώρια κοινωνικής νομιμοποίησής της στο εσωτερικό της χώρας μας.

Ας μη κάνουμε, όμως, το λάθος να θεωρούμε ότι όλα έγιναν έτσι, επειδή έτσι το ήθελαν οι Αμερικανοί και οι Βρετανοί. Ιδιο θα ήταν στην ουσία το αποτέλεσμα ακόμα και αν δεν υπήρχε ειδικό αμερικανοβρετανικό ενδιαφέρον. Γιατί η 17N ήταν μια οργάνωση που επί 27 χρόνια εξευτέλισε το ελληνικό αστικό κράτος. Ήταν μια οργάνωση ενάντια στο σύστημα, που χτυπούσε στόχους της ολιγαρχίας και των μηχανισμών της. Τώρα ήταν η ώρα της ρεβάνς για το κράτος και αυτή τη ρεβάνς θα την έπαιρνε με όλη τη σκληρότητά του, παραβιάζοντας χάριν αυτής της σκοπιμότητας τους ισχύοντες κανόνες δικαίου.

Το τσάκισμα αυτών που δεν γονάτισαν, δεν προσκύνησαν, δεν συνεργάστηκαν δεν αφορά μόνο τη βεντέτα κράτους-17N. Είναι ένα τρομοκρατικό μήνυμα για ολόκληρη την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία. Ενα κάλεσμα υποταγής που πρέπει να τους επιστρέψουμε χωρίς δεύτερη κουβέντα.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ: ΜΕΤΑΜΕΛΗΘΕΝΤΕΣ ΤΡΕΙΣ, ΑΘΩΟΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ, ΦΙΔΙΑ ΠΕΝΤΕ, ΜΑΪΜΟΥΔΕΣ ΔΕΚΑ, ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ...

δρο του έκτακτου στρατοδικείου του Κορυδαλλού Μιχαήλ Μαργαρίτη (Ελευθεροποιία, 7.11.03). Ερωτώμενος για τη δίκη της 17N απαντά: «Διαψεύστηκαν οι Κασσάνδρες... Προσπάθειες που καταβλήθηκαν για να μείωσουν τη συνεισφορά μας, φθάνοντας στο σημείο να γράφουν περί προσπάθειας εκπνεύσεως του 18μήνου, έπεισαν στο κενό».

Η καραμέλα της παρέλευσης του 18μήνου είναι παρασκευής Μ. Μαργαρίτη. Την πιπίλαγε και την ξαναπιπίλαγε στη δίκη, ειδικά κάθε φορά που οι δικηγόροι είχαν αποχή. Προσπάθησαν να τη μοιράσουν ευρέως καναδύο παπαγαλάκια του δικαστικού ρεπορ-

■ Υποκριτές

Καλά, τώρα το έμαδαν ότι ο Χριστόδουλος είναι εδνικοφασίστας και τουρκοφάγος; Πρώτη φορά κάνει τέτοιες δηλώσεις για την Τουρκία και τον τουρκικό λαό; Σκαλίστε λίγο τη μνήμη σας και δα θυμηδείτε ότι σ' αυτό το δέμα ο ρασοφόρος πολιτικάντης επανέρχεται από καιρού εις καιρόν χωρίς ποτέ να το ξεχνά. Μόνο που τις άλλες φορές οι Πασόκοι το περνούσαν στο ντούκου, ενώ τώρα έβαλαν τα φιλικά τους ΜΜΕ να ξεσκώνουν σάλο μέγα. Ο λόγος προφανής: φοβούνται ότι ο Χριστόδουλος θα ρίξει στις εκλογές το βάρος υπέρ της ΝΔ και σπεύδουν να τον αποδυναμώσουν. Αυτό είναι που τους ενόχλησε κι όχι αυτό καθεαυτό το περιεχόμενο των κραυγών του.

ΥΓ1: Την εποχή που ο εδνικοφασισμός βρισκόταν στο φόρτε του με την αναβίωση του «Μεκεδονικού» πολιτικές συλλογικότητες και άτομα που άρθρων λόγο αντίθετο από τον κυρίαρχο σύρμηκαν στα δικαστήρια και καταδικάστηκαν με την κατηγορία ότι έδειχναν σε κίνδυνο τις διεθνείς σχέσεις της χώρας. Το Χριστόδουλο, φυσικά, ουδείς εισαγγελέας τόλμησε να εγκαλέσει για τον ίδιο λόγο.

ΥΓ2: Οι Πασόκοι είναι από αυτούς που έριξαν το βάρος τους υπέρ της εκλογής Χριστόδουλου στον αρχιεπισκοπικό δρόμο και ας ήταν γνωστό το χουντικό παρελθόν του, οι σχέσεις του με το φασιστικό «Στόχο» κ.λπ. Ήταν βλέπετε ο εκλεκτός του συγκροτήματος Λαμπράκη και τα σημιτάκια δεν χαλάνε χατίρι στον Λαμπράκη. Ας τον λουστούν, λοιπόν, τώρα.

■ Θρασύδειλος

Αλλά και ο Χριστόδουλος, τί παιδί κι αυτό; Ερίξε τη ρουκέτα, μέτρησε τις αντιδράσεις κι όταν είδε ότι δεν τον πάιρνει, ανέκρουσε πρύμναν και τάχηδηκε υπέρ του... εξευρωπάσμοι της Τουρκίας. Όλοι αυτοί οι μεγαλόσχημοι εδνικοφασιστάραδες είχαν πάντα τη δρασυδειλία ως βασικό χαρακτηριστικό τους.

■ Ρόμπτες

Είδαν τα παπαγαλάκια του Μαζίμου, ότι

δεν τους έπαιρνε να περάσουν στην αντεπίθεση και να καταγγείλουν ως ανυπόστατες τις κατηγορίες για τα στημένα τηλεφωνήματα του Σημήτη στο τηλεφωνικό κέντρο του ΙΚΑ, οπότε αποφάσισαν ν' αλλάξουν την κασέτα: Ξέρετε, έγινε το στήσιμο, αλλά δε φταίει ο πρωδυπουργός. Κάποιοι από το επιπλείο του φταίνε που τον εξέδεσαν. Ο ίδιος όταν το έμαδε έγινε έως φρενών και ζήτησε ευδύνες!

Πρωταθλητής σ' αυτό το γελού ο γαϊτανάκι αναδείχτηκε ο Γ. Καρελιάς της «Ελευθεροποιίας», ο οποίος έγραψε: «Δεν είναι η πρώτη φορά που οι εντυπώσεις τρώνε την ουσία ή, για την ακρίβεια, η περίφημη επικοινωνιακή πολιτική χαλάει κάτι καλό». Πήρε, μάλιστα, και δήλωση από τον Τσουκάτο: «Γίνονται τόσα πράγματα και πάνε στράφι από μια ανοησία της στιγμής».

Επιμύδιο: Διώξτε τους άχρηστους και πάρτε πίσω τον Τσουκάτο, για να στήνονται τα πράγματα πιο σίγουρα και όχι μαλακώδως.

■ Κασσάνδρα

Καραμπινάτος δεξιός ο πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών Δ. Παξινός, καρφώνει τον πρόε-

τάζ, ενώ η πλειοψηφία των δικαστικών συντακτών αρνήθηκε -προς τιμήν της

■ Χωρίς αιδώ

Η «δίκη της 17N» φτάνει στο τέλος, το δικαστήριο έβγαλε μια προκλητική απόφαση, που επιβεβαιώνει το χαρακτηρισμό του ως έκτακτο στρατοδικείο, ορισμένοι κατηγορούμενοι ότι μοιραστούν ισόβια και εκαποντάδες χρόνια κάθειρζης. Ανάμεσά τους δια βρίσκονται άνδρωποι που ανέλαβαν την πολιτική ευδύνη για τη συμμετοχή τους στη 17N και άλλοι που κατήγγειλαν ότι αποτελούν δύματα σκευαρίας. Κι ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, οι άνδρωποι του Περισσού εξακολουθούν να χύνουν το δηλητήριο της πρακτορολογίας και της προβοκατορολογίας μιλώντας για «σκηνοθε- CIA» και δέτοντας βλακώδη ερωτήματα που δεν υπήρχε περίπτωση να τα δέσει όποιος παρακολούθησε έστω και στοιχειωδώς τη δίκη.

Αρκεί μόνο ένας απλός συλλογισμός για να φανεί πόσο πρόστυχα, πόσο προβοκατόρικα είναι όλα αυτά. Ο Δημήτρης Κουφοντίνας δα φέρει μια ποινή που δα ξεκινά από τα 9 φορές ισόβια και δα κλιμακώνεται προς τα πάνω. Αυτός, που αναδείχτηκε κεντρικό πρόσωπο της δίκης, που σήκωσε το βάρος της πολιτικής υπεράσπισης της 17N, που με τη στάση του ακύρωσε τον τιμωρητικό μηχανισμό και έδεσε τον εαυτό του στην κρίση του ελληνικού λαού και της Ιστορίας, αρνούμενος κάθε συνεργασία και κάθε συζήτηση για ελαφρυντικά, σας φαίνεται για πράκτορας; Η μήπως είναι κάποιος μισότρελος που δεν καταλαβαίνει τί του γίνεται; Πόσο διεστραμμένος πολιτικά και κοινωνικά πρέπει να είναι κανείς για να υποστηρίζει αυτά που υποστηρίζουν οι αρδρογράφοι του Περισσού;

μολονότι ο Μαργαρίτης συχνά πυκνά παρενέβαινε στους διαδρόμους του δικαστήριου και τους έλεγε να γράφουν γι' αυτό το ζήτημα.

■ Ανοιχτό θέμα

Οι Πασόκοι επιμένουν πως ο Σημίτης με τη συνέντευξή του στους ξένους ανταποκριτές έκλεισε κατηγορηματικά και οριστικά το δέμα της παραμονής του στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ. Μόνο που οι ίδιες οι φιλοκυβερνητικές εφημερίδες επιμένουν για το αντίθετο. Στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», για παράδειγμα δημοσιεύτηκαν δυο ρεπορτάζ που άφηναν ερωτηματικά για το αντίθετο. Το ένα ήταν ρεπορτάζ από το χώρο του ΠΑΣΟΚ και το άλλο από το χώρο της ΝΔ. Κατά συνέπεια, το δέμα παραμένει ανοιχτό και ο Σημίτης δουλεύει παρασκηνιακά μπας και καταφέρει τους «κολλητούς» του Σρέντερ, Μπλερ και Σιράκ να τον προτείνουν για κάποια από τα νέα πόστα της ΕΕ. Τυχαία νομίζετε ο Χριστόδουλάκης διατάχθηκε να ψηφίσει υπέρ της απόφασης του Εκοφίν για την παραβίαση του Συμφώνου Σταθερότητας από Γερμανία και Γαλλία;

■ Ποιοι παίρνουν τη μίζα;

Πάνω από 600 κιλά σάπιο βοδινό κρέας βρήκαν οι αστυκτηνίατροι της Νομαρχίας Πειραιά στα μαγειρεία των φυλακών Κορυδαλλού και διέταξαν την κατάσχεση και την καταστροφή του. Οι υπεύθυνοι των φυλακών ήταν έτοιμοι να το μαγειρέψουν και να το μοιράσουν στους κρατούμενους σαν... φρέσκο και υγιεινό. Πριν λίγο καιρό, στον ίδιο χώρο, είχαν ανακαλυφτεί και δεκάδες κιλά χαλασμένης φέτας.

Θα ήταν αφελές να πιστέψουμε ότι οι έμποροι προμηθεύτησαν των φυλακών στέλνουν εκεί ό,τι σάπιο υπάρχει στις αποδήμες τους και οι υπεύθυνοι δεν παίρνουν χαμόρι. Σ' αυτές τις περιπτώσεις το μόνο ερώτημα που δικαιούμαστε να βάλλουμε είναι: ποιος ή ποιοι παίρνουν τις μίζες εν γνώσει τους ότι στους κρατούμενους δα διατεθούν τα χαλασμένα τρόφιμα;

■ Δοξάστε τον

«Οσο με βαράτε εγώ δια γιγαντώνομαι. Δεν είναι τυχαίο ότι είμαι δεύτερος στις δημοσκοπήσεις. Εγώ έχω κανάλια που με αγαπάνε και δε δια υποκύψω». Κίμων Κουλούρης εφα, προς τους συντάκτες που κάνουν ρεπορτάζ στο υφυπουργείο Εμπορίου.

Γερά Κίμωνα, με το αμπουκά απέναντι σ' αυτούς που δέλουν το κακό σου.

■ Ενστολα ανθρωποειδή

Είναι τόσο αποδρασυμένοι που πήγαν τους τρεις δολοφόνους του 22χρονου παλικαριού στον εισαγγελέα καμπρωτύς-καμπρωτούς, μέσα σε κλοιό από καμιά δεκαπενταριά ασφαλίτες, χωρίς να τους έχουν φορέσει χειροπέδες. Για το δεαδήναι έστω. Οταν φοράνε χειροπέδες ακόμα και σε δυστυχισμένα πρέζακια τσακισμένα από το σύνδρομο στέρησης. Το μήνυμα στην κοινωνία ήταν σαφές: αυτοί είναι δικοί μας και δα τους προστατεύσουμε, δεν είναι σαν όλους εσάς τους υπόλοιπους.

Είναι τόσο αποδρασυμένοι που η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων έβγαλε ανακοίνωση με την οποία ρίχνει την ευδύνη στους «κινδύνους που ελλοχεύουν από την πρόχειρη δημιουργία ειδικών σωμάτων», ενώ το Σωματείο Ειδικών Φρουρών ισχυρίζεται πως «καθίσταται περισσότερο επίκαιρο το αίτημα του σωματείου για διαρκή εκπαίδευση και επανεκπαίδευση του συνόλου των ειδικών φρουρών, αλλά και όλων των υπηρετούντων στην ΕΛΑΣ».

Μια εν ψυχρώ δολοφονία βαφτίζεται απύχημα λόγω ελλιπούς εκπαίδευσης. Λες και δεν ήταν επαρκώς εκπαίδευμένος ο αστυνόμος που πυροβόλησε εν ψυχρώ τον 17 χρονο Μάρκο Μπουλάτοβιτς, ο αρχιφύλακας που πυροβόλησε επίσης εν ψυχρώ τον Θωδωρή Γιάκα και όλοι οι άλλοι που πάντα τα περιστροφά τους «εκπυρσκορούν τυχαία» και επίσης «τυχαία» βρίσκουν πάντα στόχο.

■ Ντροπούλες

«Η πρωτοβουλία και η διακήρυξη δεν είναι προεκλογικές, δεν αφορούν μια εκλογική συνεργασία. Δεν την αποκλείουν, διερευνούν τις προϋποδέσεις της, αλλά δεν την προεξοφλούν». Αυτά γράφει σε προκήρυξή της η ΚΟΕ (πρώην Α/συνέχεια). αναφερόμενη στη διατυπωνισμένη συμφωνία με τον ΣΥΝ και άλλες... ανανεωτικές δυνάμεις. Ντροπούλες, παιδιά, ή πήραμε δάρρος και ζητάμε και βουλευτική έδρα; Εμείς, πάντως, ευχόμαστε... το καλύτερο. Από καρδιάς...

Κουφοντίνας προς Λάμπρου: «Φασίστας είσαι και φαίνεσαι!»

Η δημοκρατία εκδικείται

Ευτυχώς που υπάρχει και ο εισαγγελέας Λάμπρου (πρόσφατα προαχθείς σε αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, μην το Ξεχνάμε) για να βάζει κάποια πρόγραμμα στη θέση τους. Για να διαλύει τα νέφη του καθωστρεπτισμού και της υποκριτισίας και να μας αποκαλύπτει το φρικτό πρώσωπο της αστικής δημοκρατίας, όταν αυτή δικάζει αντιπάλους που αμφισβήτησαν ένοπλα το σύστημά της. Στην υποκριτική θλίψη των δικαστών, όταν απήγγειλαν την περί της ενοχής απόφασή τους και προδιέγραφαν τις ποινές, ο Λάμπρου αντέταξε την άφατη χαρά και ικανοποίηση για τη συντριβή των πολιτικών αντιπάλων. Ο Λάμπρου ήταν ο ειλικρινής, οι άλλοι, οι κυριλάτοι, οι ευγενικοί, ήταν τα σύμβολα της αστικής υποκρισίας.

Εχετε ξαναδεί εισαγγελέα να προτείνει ποινές που φτάνουν τις 55 φορές ισόβια και τους 110 αιώνες κάθειρξης και να γελάει, να εκδηλώνει την ικανοποίησή του με κάθε τρόπο; (μόνο... κωλοδάχτυλο που δεν έκανε στους κατηγορούμενους). Το ιδεολόγημα λέει πως η δημοκρατία δεν εκδικείται και πως η δικαιοσύνη δεν επιχαρίζει για τις ποινές. Το ιδεολόγημα, όμως, Δηλαδή, μια ψεύτικη κατασκευή που έχει σαν σκοπό να φενακίσει συνειδήσεις. Γιατί η ιστορία άλλα διδάσκει. Και ο εισαγγελέας Λάμπρου -μέσα στο αντιλαϊκό και αντικομμουνιστικό του μένος- φρόντισε να ενεργήσει σύμφωνα με τα διδάγματα της Ιστορίας και όχι σύμφωνα με τις απαίτησεις του ιδεολόγηματος.

Του κόστισε που τον ανάγκασαν να μη δευτερολογήσει στη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας και αποφάσισε να δευτερολογήσει προτείνοντας τις ποινές. Εργάλειο λογύδριο του ταλήρου (ούτε καν του δεκάρικου) και έδωσε το πραγματικό στήμα της δίκης. Και μάλιστα χωρίς περίτεχνες εκφράσεις και ιδεολογικά περιτύλιγματα, αλλά με εκείνον τον πρωτογονισμό που χαρακτηρίζει τους φροντιμενταλιστές του σύγχρονου φασισμού. Ήταν σαν να άκουγες τον Ζορτζ Μπους να μιλάει ελληνικά.

Ήταν ένα λογύδριο πολιτικότατο. Κατηγόρησε τη 17Ν ως εχθρό της δημοκρατίας και ως παράγοντα που έθεσε σε κίνδυνο τις εξωτερικές σχέσεις της χώρας. Ήταν η μεγαλύτερη τιμή που θα μπορούσε να γίνει σε εκείνους από τους κα-

τηγορούμενους που υπερασπίστηκαν τη συμμετοχή τους σ' αυτή την επαναστατική οργάνωση. Ο εκπρόσωπος του αστικού κράτους τους απήγγειλε την έναρξη ενόπλην απότητης της βρισιές του. Τον διέκοψαν και του απάντησαν αρκετές φορές, με κορυφαία απάντηση του Δ.

«Είδος να κρέμεται κάπι από τη φουστανελα του Μαργαρίτη και νόμισα πως ήταν αρχιδια, αλλά ήταν το παράσημο που του έδωσε ο Μίλερ».

**Χριστόδουλος Ξηρός
«Ο πέλεκυς της Δικαιοσύνης αποκεφάλισε τη Δικαιοσύνη».**

Αλέξανδρος Γιωτόπουλος

«Γιατί στη φυλακή δεν είναι κανένας πλούσιος, γιατί στη φυλακή δεν είναι κανένας υπεύθυνος για τις χιλιάδες δολοφονίες που της λέτε εργατικά απυχήματα, για τα ναυάγια στα σαποκάραβος, Γιατί δεν είναι κανένας από αυτούς που είναι υπεύθυνοι για την πείνα, τη διαφθορά, την ασοδοστά»;

Δημήτρης Κουφοντίνας

«Κύριε εισαγγελέα, εγώ μετανόησα τώρα αυτή τη σημή. Δεν θα ξανακάνω ναυάγιο σαν το «Σαμίνα»».

Χριστόδουλος Ξηρός

«Αποδεικνύεται περίτρανη πλήρης εφαρμογή των εντολών των Αμερικανών, η απόλυτη δικαιοσύνη βαρβαρόπτητα που θυμίζει όλες εποχές, η έκπτωση και ο εκφρύσιμος του νομικού πολιτισμού. Η παραφρούση, η φαυλότητα και η εκδικητικότητα του Μιθριδάτη εισαγγελέα φάνηκε με τα πάμπολλα νομικά εγκλήματα που έκανε σε βάρος μου καθώς και σε βάρος των συγκατηγορουμένων μου. Ουαί υμίν, Γραμματείς και Φαρισαίοι υποκρίται».

Βασιλης Τζωρτζάτος

«Εντάξει, στο τέλος θα βρεθούμε και κατηγορούμενοι....».

Μιχάλης Μαργαρίτης

Κουφοντίνα, όταν ο Λάμπρου χαρακτήριζε τη 17Ν «φασιστικό μόρφωμα με σταλινικές καταβολές»: «Φασίστας είσαι και φαίνεσαι!». Κι ακόμη, την ατάκα του Χριστόδουλου, όταν ο Λάμπρου ελεγε «σκότωναν για να πλουτίσουν»: «Αρκετά, δεν τα χάρφεται κανείς αυτά. Θα μας λέει για πλουτισμό τώρα; Να μας πει ποιοι έχουν λογαριασμούς στην Ελβετία. Εμείς έχουμε; Οι πολιτικοί που λιβανίζετε έχουν».

Κορυφαία στιγμή ακόμα η περήφανη αντιδραστή του Βασιλη

ΚΟΝΤΡΑ

κτακτο στρατοδικειο No1

Τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι

Ηαυλαία ουσιαστικά έπεσε. Οι ποινές -που αναφένεται να ανακοινώθουν στα μέσα της επόμενης βδομάδας- θα είναι περισσότερο μια τυπική πράξη, που μόνο για μερικούς κατηγορούμενους (εκείνους που δεν θα έχουν ισόβια) θα έχει οριακή σημασία. Η αυλαία έπεσε και η πρώτη πράξη του θεατρικού δράματος που ονομάστηκε «δίκη της 17Ν» ολοκληρώθηκε. Η δεύτερη πράξη θα παίχτει στην ίδια δικαστική αίθουσα, ύστερα από δυο-τρία χρόνια και μόνο αν άλλαξουν οι πολιτικοί συσχετισμοί μπορούμενοι να ελπίζουμε ότι δεν θα είναι θέατρο σαν κι αυτό που ζήσαμε από τις 3 του περασμένου Μάρτη στον Κορυδαλλό.

Για ν' αλλάξουν, όμως, οι πολιτικοί συσχετισμοί πρέπει να υπάρξει πολιτική πτώλη. Για μας ο σγώνας συνεχίζεται ή μάλλον τώρα μπαίνει σε μια καινούργια φάση. Γ' αυτό, όμως, θα μιλήσουμε το επόμενο χρονικό διάστημα αναλυτικά. Τώρα, οφείλουμε να εστιάσουμε στην απόφαση του δικαστήριου, να την φωτίσουμε, να την κάνουμε κτήμα του ελληνικού λαού, που βομβαρδίζεται μ' ένα νέο κύμα τρομολαγνείας, που προσπαθεί να τον πείσει ότι διεξήχθη μια δίκαιη δίκη που κατέληξε σε μια δίκαιη απόφαση, με σεβασμό σε όλους τους κανόνες του ισχύοντος δικαίου, στα δικαιώματα των κατηγορούμενων και στις αρχές της απόδοσης στον καθένα της ποινικής ευθύνης που του αναλογεί, ανάλογα με τα αδικήματα που διέπραιξε, είτε τα παραδέχτηκε ο ίδιος είτε αποδείχτηκαν με αδιάσειστα αποδεικτικά στοιχεία και χωρίς καμία αμφιβολία, που, αν υπάρχει, εμηνεύεται πάντοτε υπέρ του κατηγορούμενου.

Αυτή η προπαγάνδα στηρίζεται μεθοδευμένα από όλους τους αστέρες της τρομολαγνείας. Ακόμα και τα παπαγαλάκια της Αντιτρομοκρατικής έχουν το θράσος να βγαίνουν και να λένε «ελεύθερη μετά από 15 μήνες η Κική!». Η Κική που οι ίδιοι έστειλαν στη φυλακή, βγάζοντας αφρούς όταν αρχικά ο Ζερβομπεάκος με τον Καρούτσο δεν την προφυλάκισαν. Το δυστύχημα είναι πως έπεσαν στη λούμπα και δικηγόροι υπεράσπισης (νίκησε ο δικηγορικός οπορτουνισμός), οι οποίοι μιλήσαν για απόφαση «εξισορρόπηση» ή απόφαση «εν μέρει δίκαιη», διαπράττοντας ένα σοβαρό πολιτικό λάθος. Αυτή την κρίσιμη στιγμή, που φούντωσε ξανά το επικοινωνιακό παιχνίδι (ενώ τόσους μήνες τα φώτα της δημοσιότητας είχαν φύγει από τη δίκη), θα έπρεπε να υπάρξει ψύχραιμη και πρωτίστως πολιτική προσέγγιση, για να φανεί η μεγάλη αλήθεια της απόφασης. Οι δηλαδή, ακόμα και οι αιθωρικές αποφάσεις αποτελούν στοιχεία μιας άδικης απόφασης, μιας απόφασης προειλημμένης, μιας δίκης στημένης, που έγινε όχι για να διερευνθεί η αλήθεια, αλλά για να εξανθωθούν πολιτικοί αντίπαλοι και να σταλεί σ' ολόκληρο τον ελληνικό λαό ένα μήνυμα τρόμου.

Ο Χριστόδουλος Ξηρός έδωσε με χα-

ρακτηριστικό τρόπο το στήμα, δηλώνοντας στους δημοσιογράφους αμέσως μετά την απαγγελία της απόφασης: «Αυτή η απόφαση θα μπορούσε να βγει από τις 2 Μαρτίου. Δεν χρειάζονται 9 μήνες». Λίγη ώρα αργότερα, κορυφαίος εκπρόσωπος της πολιτικής ογωγής, σε συζήτηση που είχαμε στο κέντρο τύπου, μας έλεγε: «Τί περίμενες, αγαπητέ; Η απόφαση ήταν δεδομένη πριν ξεκίνησε η δίκη. Στις συγκεκριμένες συνθήκες δεν μπορούσε να βγει οποιαδήποτε άλλη απόφαση».

Οταν τον περασμένο Φλεβάρη ονομάσαμε τη συγκεκριμένη δίκη «Έκτακτο στρατοδικείο No1» (το No2 θα είναι αυτό που θα ακολουθήσει για τους φερόμενους ως μέλη του ΕΛΑ) και φτιάχθημε τη βινιέτα που από τότε συνοδεύει όλα τα σχετικά με τη δίκη ρεπορτάζ, αρκετοί αναρωτήθηκαν -με καλή διάθεση κατά κανόνα- μήπως βιοδόμιστε. Δεν είχαμε καμιά αμφιβολία για την ορθότητα του συγκεκριμένου χαρακτηρισμού, ούτε θεωρούσαμε πως παίρνουμε κάποιο πολιτικό ρίσκο. Συναισθηματικά ευχόμασταν να πέσουμε έξω, όμως η ψυχρή λογική, η πολιτική ανάλυση, μας έλεγε ότι αποκλείεται να πέσουμε έξω. Γιατί αυτή η δίκη έχει σηθυρίσει απ' όλες τις αποψίεις (και από την άποψη του προανακριτικού και ανακριτικού υλικού και από την άποψη των αναγκαίων θεσμικών παρεμβάσεων), ώστε να οδηγήσει σε ένα και μόνο αποτέλεσμα.

Η απόφαση επιβεβαίωσε αυτή την εκτίμηση, η οποία άλλωστε δεν ήταν μόνο δίκη μας, αλλά και πολλών άλλων. Η απόφαση σε όλα της τα σκέλη, όπως θα δούμε παρακάτω.

■ Σαν κλέφτες

Το έκτακτο στρατοδικείο του Κορυδαλλού πρέπει να έκανε παγκόσμιο ρεκόρ στην απαγγελία της απόφασής του. Ο πρόεδρος του Μ. Μαργαρίτης έβαλε στη μπάντα το ναρκισσισμό του και διάβασε ασθμαίνοντας μέσα σε 45 λεπτά μια απόφαση που αφορούσε εκατοντάδες κακουργήματα και 80 ενέργειες που έκανε ή αποδόθηκαν στη 17Ν. 60 σελίδες απόφαση, ποινές που θα στείλουν ανθρώπους στη φυλακή για το υπόλοιπο της ζωής τους, χωρίς την παραμικρή επιχειρηματολογία. Ενα ξερό ένοχος ή αθώος (το δεύτερο σε ελάχιστες περιπτώσεις), ακόμα και όταν η απόφαση πάρθηκε κατά πλειοψηφία.

Ακόμα και τα τριμελή πλημμελειδικά λένε μερικές κουβέντες όταν ανακοινώνουν την απόφασή τους, ειδικά όταν αυτή είναι κατά πλειοψηφία. Διατυπώνουν τη θέση και της πλειοψηφίας και της μειοψηφίας, για να ξέρουν οι παράγοντες της δίκης τι ακριβώς υποστηρίζει το κάθε μέρος. Πώσο μάλλον σε μια τέτοια δίκη, που ο ίδιος ο πρόεδρος ναρκισσεύονταν χαρακτηρίζοντάς την «ιστορική». Τελικά, είχε δίκιο ο Γ. Ραχιώτης που στην αγόρευσή του είχε πει, ότι αυτή η δίκη θα μπορούσε να χαρα-

κτηριούσει ιστορική μόνο από την απόφαση της και στο βαθμό που αυτή η απόφαση θα πήγαινε κόντρα στης επιταγές της «αντιτρομοκρατίας». Τα ανθρωπάρια που ανέλαβαν να διεκπεραιώσουν αυτή την αποστολή δεν είχαν τις... καπνοσακούλες να πάνε κόντρα σ' αυτές τις επιταγές, γι' αυτό και προτίμησαν να ανακοινώσουν την απόφασή τους σαν κλέφτες. Κυριολεκτικά σαν κλέφτες. Ακόμα και συνήγοροι της πολιτικής ογωγής, στις κατ' ιδίαν συζητήσεις που είχαν με δημοσιογράφους, διήλωναν έκπληκτοι από αυτή την εξέλιξη και σήκωναν με νόημα τους ώμους τους.

Οι αυτόλητοι ή διατεταγμένοι υπερασπιστές της «δικαιότητας» αυτής της δίκης σκάρωσαν ένα φαιδρό επιχείρημα. Ήταν -είπαν- μια αναγκαστική επιλογή, γιατί αν εκφωνούσαν σύντομη αιτιολογία για κάθε απόφαση, μπορεί να τους έπαιρνε δυο-τρεις μέρες. Και λοι-

πόν; Προς τί η βιασύνη; Ούτε το 18μηνον κινδύνευε από μια-δυο μέρες, για να πούμε ότι υπήρχε ένας -έσω τυπικός- λόγος. Άλλωστε, η ανάγνωση του κατηγορητήριου από τους εισαγγελείς, στην έναρξη της δίκης, πήρε πάνω από μια μέρα. (Ο μόνος που φαίνεται να μην κατάλαβε τι ακριβώς απόφαση απήγγειλε ο πρόεδρος του δικαστήριου είναι εκείνος ο φαιδρός αστέρας των τηλεπαραθύρων, ο Δημητρακόπουλος, που αφού έβαλε λυτούς και δεμένους μπας και βρει καμιά θέση στα έδρανα των συνηγόρων υπεράσπισης, βρήκε μια άκρη και μπήκε στην πολιτική ογωγή, για να παρουσιαστεί στη δίκη μόνο στην αρχή και όταν ήταν η ώρα του να αγρεύσει. Ο Δημητρακόπουλος, λοιπόν, δηλώσεις σοβαρός-σοβαρός σε εκπομπή του ALTER, ότι το δικαστήριο απήγγειλε μια απόφαση «αιτιολογημένη και εμπειριστικωμένη! Φαίνεται ότι εκτός από τη σοβαρότητα ο εν λόγω κύριος έχει διακόψει τις σχέσεις του και με την ελληνική γλώσσα).

Ο λόγος της μη δημοσιοποίησης οποιαδήποτε αιτιολογίας για τις αποφάσεις είναι προφανής. Είναι τόσο έωλες, τόσο αστήρικτες, τόσο προκλητικές αυτές οι αποφάσεις, που δεν ήθελαν να δώσουν κανένα υλικό αξιολόγησή τους. Και δεν αναφέρομαστε μόνο σε κομβικές αποφάσεις, όπως η θητική αυτούργαγια για τον Αλ. Γιωτόπουλο, αλλά και στις επιμέρους αποφάσεις επιμερισμού ποινικών ευθυνών σε όλους τους κατηγορούμενους. Αν έδιναν αιτιολογία, θα ήταν πολύ εύκολο, με βάση τα στοιχεία που εκτέθηκαν στη διαδικασία, να κάνει ο καθένας εύκολα τις συγκρίσεις και τις αιξιολόγησεις του. Ενώ χωρίς αιτιολογία, τα παπαγαλάκια στρέφουν τη συζήτηση στο μέλλον, όταν θα δημοσιευτεί η καθαρογραμμένη απόφαση. Προς το παρόν, εστιάζουν τη δημόσια συζήτηση στο... ισορροπημένο της απόφασης και παραπέμπουν σε μια συζήτηση που (δεν) θα γίνει (τουλάχιστον αυτή είναι η δίκη τους πρόθεση) μετά από 4 μήνες.

Το γιατί φοβούνται να δώσουν στη δημοσιότητα έστω και ένα σύντομο σκεπτικό θα το δούμε αμέσως παρακάτω.

■ Φερετζές

Οι απόδειξη της αιμεροληψίας του δικαστήριου και της δικαιοίτητας της απόφασής του παρουσιάστηκε η αθώωση των Αγγελικής Σωτηροπούλου, Θεολόγου Ψαραδέλλη, Γιάννη Σερίφη. Ισως να συγκρατήσει και για την περίπτωση του Γ. Σερίφη, μια και ο ίδιος είχε επίσης προτείνει την απαλλαγή του, αλλά λόγω παραγραφής, για τους Σωτηροπούλου και Ψαραδέλλη, όμως, πρέπει να περιμένουμε έφεση.

Εφεση «υπέρ του νόμου» δικαιούται να κάνει ο εισαγγελέας, επειδή οι αιθωρικές αποφάσεις πάρασης πλειοψηφία.

Ο στόχος, βέβαια, ε

Δίκη στημένων ομολογιών (και όχι μόνο)

Εκένο που πρωτίστως καταβλήθηκε προσπάθεια να κρυφτεί με την μη απαγγελία του σκεπτικού της απόφασης είναι ότι είχαμε να κάνουμε με μια δίκη στημένων προανακριτικών ομολογιών. Οπως φάνηκε και από τις προτάσεις των εισαγγελέων, οι αυτόπτες μάρτυρες στις διάφορες ενέργειες της 17Ν δεν πρόσφεραν απολύτως τίποτα ως προς την ταυτοποίηση συγκεκριμένων προσώπων. Επιχείρησαν να το κάνουν μερικοί κραυγαλέοι ψευδομάρτυρες, αλλά ήταν τόσο φαιδρή και αναποτελεσματική η προσπάθειά τους που ακόμα και οι εισαγγελείς δεν τόλμησαν να επικαλεστούν τις μαρτυρίες τους ως αποδεικτικά μέσα. Ελάχιστες αξιόπιτσες μαρτυρίες υπήρξαν, που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν ως αποδεικτικά μέσα. Οσο δε αφορά τα λεγόμενα «οκληρά αποδεικτικά μέσα» (αποτυπώματα κυρίως), πέρα από το ότι αμφισβητήθηκαν βάσιμα και πειστικά από την υπεράσπιση,

δεν θα μπορούσαν να αποδείξουν πιάρα μόνο τη συμμετοχή στη 17Ν, ακόμα κι αν τα δεχτούμε ως πρωταιτικά. Και ως γνωστόν, η συγκεκριμένη κατηγορία επισύρει τη χαμηλότερη ποινή σε σχέση με τις κατηγορίες για ανθρωποκτονίες, απόπειρες ανθρωποκτονιών κ.λπ.

Ομως, τα μεγάλα αφεντικά της «αντιτρομοκρατίας», οι Αμερικανοί ζητούσαν καταδίκες και μάλιστα καταδίκες σε ισθβία. Ο κ. Μίλερ υπῆρξε σαφής και είχε σπεύσει, χωρίς καν να τηρεί κάποια προσχήματα, να δώσει γραμμή στο δικαιοστήριο: καταδίκη και μάλιστα σε ισθβία. Πώς μπορούσε να γίνει αυτό; Μόνο με το υλικό που είχε ετοιμάσει το καλοκαίρι του 2002 η Αντιτρομοκρατική. Τις στημένες προανακριτικές απολογίες, με τις ομολογίες και τα καρφώματα, που πάρθηκαν με βασιστική (Σάββας, Τζωρτζάτος), με ψυχοφάρμακα, με εκβιασμούς και απειλές και με απολογίες στην ανακρίτρια με

τα οπλά των κουκουλοφόρων
Ράμπο της Αντιτρομοκρατικής
να σημαδεύουν τους κατηγο-
ρούμενους.

Η Αντιτρομοκρατική ήξερε
πολύ καλά ότι όλο αυτό το
υλικό ήταν στον αέρα. Οτι οι
κατηγορούμενοι θα έπαιρναν
πίσω όσα τους υπαγόρευσαν,
για να συμπληρώσουν το ορ-
γανόγραμμα και να καλύψουν
όλες τις ενέργειες της 17Ν
(ώστε να πουν στα υπερατ-
λαντικά αφεντικά: «ορίστε, τα
εξχνιάσαμε όλων»). Γ' αυτό και
φρόντισαν να τους απομο-
νώσουν στα λευκά κελιά-γκρί-
ζους τάφους του Κορυδαλ-
λού. Θυμάστε πώς ζούσαν οι
κρατούμενοι στην αρχή; 23
ώρες την ημέρα κλεισμένοι
στο κελί και 1 ώρα στο σιδε-
ρένιο βαρέλι που έπαιζε το
ρόλο προσαύλιου. Μόνοι τους
στην αρχή και ύστερα σε ομά-
δες των δύο ή των τριών. Φυ-
σικά, αυτό δεν μπορούσε να
τραβήγει μέχρι το τέλος. Κα-
ποια στιγμή οι κρατούμενοι
συνηλθαν, στάθηκαν στα πό-
δια τους, κατάλαβαν σε τί πα-

γιδες τους ειχαν ριξει και κατηγγειλαν αυτες τις απολογιες ως προϊόν βασανιστηριών, πιέσεων και εκβιασμών.

Στη δίκη κατατέθηκαν ενστάσεις θεμελιωμένες όχι μόνο στις καταγγελίες των κατηγορούμενων, αλλά και σε νομικά επιχειρήματα. Απορίφηκαν όλες και οι προανακριτικές απολογιες αναγνώσθηκαν στο ακροατήριο. Ο Μαργαρίτης έλεγε τότε υποκριτικά, ότι η ανάγνωση τους δεν σημαίνει υποχρεωτικά και αποδοχή τους από το δικαστήριο. «Θα τις αξιολογήσουμε, θα δούμε αν είναι αλήθειο ή φέματα», έλεγε με το γνωστό του ύφος.

Πρόγιματι τις... αξιολόγησαν. Στηρίχτηκαν σ' αυτές και μόνο σ' αυτές για να βγάλουν την απόφασή τους. Μαζί με τις καταθέσεις των «μετανοημένων», βέβαια, που μεταβλήθηκαν σε μάρτυρες κατηγορίας κατά των συγκατηγορουμένων τους. Η αρχή «ένοχος ένοχον ου ποιει», αυτή που τυποποιείται στο άρθρο

211α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, πετάχτηκε στα σκουπίδια και αντικαταστάθηκε από την αρχή «ένοχος ένοχον ποιείν». Και μάλιστα, «ένοχος ένοχον ποιείν» ούτε καν στο δικαστήριο, στο ακροατήριο, αλλά στην προανάκριση, στην Αστυνομία.

Σκεφτείτε το λίγο και θα καταλάβετε τί σημαίνει αυτό. Η συγκεκριμένη δικαστική απόφαση άνοιξε έναν δρόμο που δεν αφορά μόνο τους σημερινούς καταδικασθέντες, δεν αφορά μόνο τους φερόμενους ως μέλη του ΕΛΑ, αλλά μας αφορά όλους. Από απλές μεχρι σοβιερές υποθέσεις, θα μπορεί η Αστυνομία να μας τυλίγει στην κατάθεση κάποιου, που διαπραγματεύτηκε μαζί της ή απλά λύγισε στην πίεση και είναι έτοιμος να πουλήσει την ψυχή του. Και να μας στέλνει κατηγορούμενους σ' ένα δικαστήριο που θα μας καταδικάζει μόνο μ' αυτή την κατάθεση, ακόμα κι αν με στοιχεία αποδείξουμε ότι δεν είμαστε... ελέφαντες.

Σύντομες δηλώσεις έκαναν μετά το τέλος της δίκης στο έκτακτο στρατοδικείο του Κορυδαλλού οι βασικοί κατηγορούμενοι (πλην του Σάββα Ξηρού, ο οποίος δεν ανέβηκε να παρακολουθήσει τη διαδικασία).

■ Δ. Κουφοντίνας

«Δεν μας ενδιαφέρει η απόφαση αυτού του δικαστηρίου. Μας ενδιαφέρει η ετυμηγορία του πραγματικού δικαστηρίου, του λαού και της Ιστορίας».

■ Αλ. Γιωτόπουλος

«Μόνο στα πλαίσια αποικιοκρατικών σχέσεων νοείται αρχηγός αστυνομίας της μητρόπολης να βραβεύει τοπάρχες αστυνομικούς και εισαγγελείς άλλου κράτους. Η σημερινή Ελλάδα του Σημίτη είναι μοντέρνα αποικία των ΗΠΑ. Μακροχρόνιοι αιματηροί αγώνες για την εθνική ανεξαρτησία έπειτα ήθηκαν, κατακτήσεις ακυρώθηκαν. Υπεύθυνα είναι όλα τα πολιτικά κόμματα. Ο λαός ποθεί κάτι καινούργιο, διαφορετικό, που δεν θα ελέγχεται από το μεγάλο κεφάλαιο και τον ιμπεριαλισμό. Είναι καιρός να ξεκινήσει....».

■ Χρ. Ξηρός

«Αυτή η απόφαση θα μπορούσε να βγει από τις 2 Μαρτίου. Από τις 2, όχι τις 3. Δεν χρειάζονται 9 μήνες. Η απόφαση είναι αυτό που θέλουν οι Αμερικάνοι και οι πάτρονές τους. Οταν μιλάμε για εξαρτημένη δικαιοσύνη, είναι πλήρης και πανηγυρική επιβεβαίωση αυτών που λέμε. Τα έχω χειρισμένα τα ελαφρυντικά. Εξάλλου, ο αθώος δεν έχει ανάγκη τα ελαφρυντικά».

■ B. ΤΖωρτζάτος

«Αποδείχτηκε αυτό που είπα στη δευτερολογία μου, ότι δεν υπάρχει ούτε κατ' ελάχιστο αντικειμενική δικαιοσύνη στην ψευδεπίγραφη δήθεν δημοκρατία τους, αλλά μια εντελόμενη καρμανιόλα πολιτικών σκοπιμοτήτων. Σε αυτή τη δίκη έγινε του Κουτρούλη το πανηγύρι, την οποία πολύ λίγο έως καθόλου την απασχολούν τα προγματικά περιστατικά και η νομική επιχειρηματολογία. Ουαί υμίν Γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές, ενώ μιλούσατε για γεμάτες καπνοσακούλες, αυτές αποδείχτηκαν ανύπαρκτες. Τί να περιμένει κανείς από δικαστές και εισαγγελέας που ορίστηκαν και υπηρέτησαν τη χροντά, που, αν είχε υπάρξει αληθινή κάθαρση, θα

ζάτο, ο οποίος δήλωσε ότι αποχώρη-
σε από τη 17Ν το 1990-91, για πολιτι-
κούς και προσωπικούς λόγους, και δεν
έρεται να συμμετέχει σε καμιά ενέρ-
γεια μετά το 1992. Η δική του δήλωση
εν θεωρείται ειλικρινής, σε αντίθεση με
τις δηλώσεις του Τσελέντη, του Τέλιου,
ου Κανδιάλη!

Και τι να πεις για τον Νίκο Παπανατσάσιου που, σύμφωνα με την απόροια, είναι το μέλος φρόντασμα (ως «Νοτιανατολής»), τον είχε παρουσιάσει η Αντιτρομοκρατική! Σύμφωνα με

τραγωνικό το μέγεθος του σπιτιού του-
ο δε παμπόνηρος Χότζας εισέπραξε το
μπαξίσι για τις υπηρεσίες του.

■ Ηθική αυτουργία: μια προκλητική κατασκευή

Το πιο προκλητικό στοιχείο της απόφασης είναι σύγουρα η καταδίκη του Αλέκου Γιωτόπουλου για ηθική αυτούργια σε όλες τις ενέργειες που έκανε η 17Ν σε όλη την ιστορική της διαδρομή. Σύμφωνα με την απόφαση, η 17Ν δεν ήταν μια πολιτική οργάνωση, αλλά ένα τσούρμο άβουλων ανθρώπων που τους κατηγόρισε ο δαιμόνιος Γιω-

Η απόφαση αυτή προκάλεσε ένα μικρό σοκ στο νομικό κόσμο, ενώ κριτικαρίστηκε από ένα ευρύ φάσμα συντακτών και αναλυτών (πιο κατηγορηματική η «Ελευθεροτυπία»). Αυτή η απόφαση δεν «κολλάει» πουθενά. Ούτε στα ιστορικά δεδομένα, ούτε στη γνώση που έχουμε για τη λειτουργία των επαναστατικών οργανώσεων, ούτε -πολύ περισσότερο- στα όσα διαδραματίστηκαν στο ακροαστήριο. Οι πάντες συμφωνούν ότι στο ακροαστήριο τα στοιχεία που είχε ετοιμάσει η Αντιτρομοκρατική όχι μόνο δεν ενδυναμώθηκαν, αλλά αντίθετα αποδύναμωθήκαν. Ακόμα και ο διαβόητος Τσελέντης, ο συνεργάτης της Αντιτρομοκρατικής, που αναγορεύτηκε από το δικαστήριο

νομικές κατασκευές. Το δικαστήριο είχε πάρει τις αποφάσεις του. «Τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι» οι δικαστές αποφάσισαν ότι ο Γιωτόπουλος είναι ο ηθικός αυτούργος όλων των πράξεων της 17Ν και τον καταδίκασαν σύμφωνα με το κατηγορητήριο. Θα ήταν ιερουσαλία να αισχοληθούμε με την αθώωσή του για ελάχιστες επιμέρους πράξεις. Γιατί αυτή δεν μπορεί καν να λειτουργήσει σαν άλλοθι για τη βασική καταδίκη του. Κάτι τέτοιο είχαν κατά νου οι δικαστές, αλλά το μόνο που κατάφεραν είναι η εγγραφή και μιας νότας γελοιότητας στη φρικτή απόφασή τους.

Και μόνο αυτή η κατασκευή είναι αρκετή για να χαρακτηρίσει συνολικά την απόφαση ως μια απόφαση πολιτικής σκοπιμότητας, υπαγόρευμένη από τους εγκέφαλους της «αντιτρομοκρατίας», που ήθελαν οπωσδήποτε αρχηγικό μοντέλο και αρχηγό το οποίος, εκτός των άλλων, θα γεφύρωνε και τις διαφορετικές γενιές της 17Ν και θα προσέδινε μια χλομή αλληθοφάνεια στο σενάριο τους. Ενα δικαιοστήριο που δεν διστάζει να πάρει μια τόσο προκλητική απόφαση δε μπορεί να αποφασίσει αμερόληπτα για όλα τα υπόλοιπα. Αυτό δεν είναι ένα λογικό συμπέρασμα, αλλά αποδεικνύεται από τις ίδιες τις αποφάσεις για καθέναν από τους κατηγορούμενους και για καθεμιά από τις πράξεις. Θα μπορούσαμε να γράψουμε τόμο για όλα αυτά, αλλά ο χώρος μας περιορίζει σε μια σταχυολόγηση.

■ «Απαξ μέλος, για πάντα μέλος»

Η απόφαση του έκτακτου στρατοδικείου έδωσε για πρώτη φορά νομολογία για το αδίκημα του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα, όπως αυτό τυποποιήθηκε με τον τρομονόμο του 2001 («συγκρότηση και ένταξη σε εγκληματικό οικόπεδο»). Κατ' αντίκαντα σιτάρων για τη

Τα ίδια κινήσιμα του Βαστρί Τζωρτζίου προκαλούν σε πολλούς αρωέται ή ότι έχει μετανοήσει ειλικρινά! Του έδωσαν ένα ελαφρυντικό (στο πλαίσιο της ωραιοποίησης της απόφασής τους) και ταυτόχρονα τον φόρτωσαν με μια ποινή για ένα αδίκημα που έχει παραγραφεί.

■ Η ξεφτίλα της ξεφτίλας

Ξεφτίλιστηκαν οι ίδιοι, ξεφτίλισαν και την αστική δικαιοσύνη. Ούτε στα τριμελή πλημμελοδικέα που δικάζουν τροχαία δεν εκφωνούνται δικαστικές αποφάσεις χωρίς μια σύντομη έστω αιτιολογία. Σε κανένα δικαστήριο δεν έχουν εκφωνηθεί αποφάσεις κατά πλειοψηφία, χωρίς να υπάρχει περιγραφή της άποψης της μειοψηφίας. Κατάφερε να κατακτήσει και ουτή την πρωτιά το έκτακτο στρατοδικείο του Κορυδαλλού και ο πρόεδρός του, γνωρίζοντας ότι θα υπάρξουν αντιδράσεις, φρόντισε εκ των προτέρων να κλείσει τα μικρόφωνα των συνηγόρων υπεράσπισης. Κι όταν ο Ιτ. Μυλωνάς σηκώθηκε να διαμαρτυρηθεί τον αντιμετώπιση -για μια ακόμη φορά- με σκαιότητα και ύφος χωροφύλακα της δεκαετίας του '50. Για την ιστορία παραθέτουμε το σύντομο διάλογό τους:

I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Δεν είναι απόφαση αυτό κ. Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Καθίστε κάτω κύριε.

I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Δεν είναι απαγγελία απόφασης. Δεν κάθομαι, να εφαρμόσετε το νόμο, έστω και την τελευταία στιγμή. Είναι αυτό απαγγελία απόφασης; Αυτός είναι ένας χρησμός μαντείου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αν δε σας αρέσει, σηκωθείτε να φύγετε. Να πάτε σε άλλα Δικαστήρια αν δε σας αρέσουν.

I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Να τηρείτε το σύνταγμα και τη δικαιομάτια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Να τηρείτε εσείς το σεβασμό ο οποίος σας λείπει. Θα μας μάθετε εσείς το σύνταγμα; Καθίστε κάτω, σας ακραίρεται ο λόγος.

I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Πρέπει να αιτολογήσετε αυτές τις αποφάσεις, με πολλά στοιχεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Να τα πείτε εσείς εκεί που ξέρετε.

I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Μήν αυτοακυρώνεται η ελληνική δικαιοσύνη. Η ελληνική δικαιοσύνη άξιζε μιας καλύτερης τύχης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σαν εσάς! Να γίνετε Δικαστής κύριε, να κάθεστε εσείς να τις απαγγέλλετε τις αποφάσεις, να κάνετε την αιτιολογία απ' την αρχή.

■ Σαν κοινός ρουφιάνος

Εσπευσε ο γνωστός Γιώργος Βότσης να καλύψει με το (όπιο) κύρος του την απόφαση του έκτακτου στρατοδικείου του Κορυδαλλού. «Ικανοποιεί σε μεγάλο βαθμό το κοινό περί δικαίου αίσθημα», έγραψε στην «Ελευθεροτυπία», αυτοαναγορευόμενος και πάλι σε εκρράστη του «κοινού», δηλαδή της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού (οποία μετριοφροσύνη). Βέβαια, ο Βότσης δεν είναι Κακαουνάκης γι' αυτό και εντόπισε και «αναπάντητα ερωτηματικά και κάποιο πεδίο σχολίων και επικρίσεων», αλλά αυτά είναι λεπτομέρειες. Σημασία έχει ότι «σε γενικές γραμμές η Δικαιοσύνη λειτούργησε έτσι, ώστε επιτέλους να μπορεί ο πολίτης να προσβλέπει με εμπιστοσύνη σε κάποιους θεσμούς σ' αυτόν τον τόπο»!

ΥΓ: Το «ναι σε όλα για τον Αλ. Γιωτόπουλο» αφήνει αναπάντητη ερωτηματικά, κατά τον κ. Βότση, αλλά προφανώς είναι λεπτομέρεια. Οπως λεπτομέρεια θα είναι και τα (τουλάχιστον) 19 φορές ισόβια που θα φέρει ο Αλ. Γιωτόπουλος εξαιτίας αυτού του «ναι σε όλα».

■ Ρόμπα ξεκούμπωτη

Το έκτακτο στρατοδικείο του Κορυδαλλού δεν παρέλειψε να ανακοινώσει και την απόρριψη του αιτήματος του Σάββα Ξέρου να προσκομιστούν οι βιντεοκασέτες που τράβηξε η Αντιτρομοκρατική στον Ευαγγελισμό, μεταξύ 5 και 11 Ιουλίου 2002, όταν οι Διώτης και Σύρρος ανέκριναν-βισάνιζαν τον Σάββα. Ο Μ. Μαργαρίτης έχει εκφράσει σε συζήτηση με δημοσιογράφους την αγωνία του μήπως κάποια στιγμή βγουν στο φως αυτές οι καταθέσεις και τινοχτούν όλα στον αέρα, αλλά ως δικαστήριο δεν είχε άλλη επιλογή. Επρεπε σαν τη στρουθοκάμηλο να βάλει το κεφάλι στην άμμο και να αποφανθεί ότι δεν του χρειάζονται βιντεοκασέτες (αικόμα και αν υπάρχουν)!

Το ίδιο βράδυ, στην εκπομπή του Πρετεντεράκου στο MEGA, ο συνήγορος Ιππ. Μυλωνάς διάβασε δημοσίευμα του «Βήματος» του Ιουλίου του 2002, υπογεγραμμένο από την Ιωάννα Μάνδρου, το οποίο ανέφερε ότι οι συζητήσεις των Διώτη-Σύρρου με τον Σάββα βιντεοκαπούνται, και ρώτησε την παριστάμενη δημοσιογράφο: «Από πού μπορούμε να προμηθευτούμε αυτές τις βιντεοκασέτες;». Η Μάνδρου τα «χασε, κοκκίνισε (η κοκκινίλια ξέβαψε το μακιγιάζ) και απάντησε ότι αυτή δεν έχει γράψει τέτοια πράγματα. Ο κ. Μυλωνάς, που ήταν προετοιμασμένος, σίκωσε αμέσως φωτοτυπία του δημοσιεύματος και της έδειξε το όνομά της φαρδύ-πλαστική. Τότε η Μάνδρου έπαθε ταράκουλα, άρχισε να φευδίζει, το μούτρο της άρχισε να παιρνεί εκείνη την έκφραση της... καικίας μάργισσας, ο τηλεοκνηθέτης το πήρε ειδηση και τράβηξε την κάμερα από πάνω της και το επεισόδιο έληξε με μια εκπληκτική σύλληψη απάντηση: «Δεν απαντώ στον κ. Μυλωνά».

Η Μάνδρου έγινε ρόμπα ξεκούμπωτη, αλλά το θέμα παραμένει: Πού είναι οι βιντεοκασέτες της ανάκρισης του Σάββα; Τί δείχνουν αυτές και τις κρύβουν τόσο προσεκτικά;

■ Επιτροπή Αγώνα για την Αποκάλυψη και Καταγγελία των Παραβιάσεων και των Ξένων Παρεμβάσεων στις Πολιτικές Δίκες

Απόφαση-μήνυμα υποταγής και προσαρμογής

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Aθώσαν τέσσερις Αθώσας. Και επιχαίρουν. Επαίρονται και δηλώνουν ότι η Δημοκρατία και το Κράτος Δικαίου πέτυχαν μια μεγάλη νίκη. Προετοίμασαν την έξοδο για δύος λίγους μεταμελήματαν και συνεργάστηκαν στο στήσιμο του προκατασκευασμένου κατηγορητηρίου, όχι ελεύθερα, αλλά μέσω εκβιασμών και βάσει ανταλλαγμάτων. Ικανοποίηθηκαν απ' το αποτελεσμα της μεθόδου τους, που αποτελεί τη νέα περί δικαίου θητική τους. Εκριναν ένοχους τους περισσότερους, τους έντεκα, με βαριές έως εξοντωτικές κατηγορίες, ανεξάρτητα -και στις περισσότερες περιπτώσεις αντίθετα- απ' ότι έφερε στο φως έδειχνη η διαδικασία κάποτε ίσως συμμετέχοιχοι, φορτώνται με απίστευτες καταδίκες.

Οσοι από αυτούς ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής στη 17Ν αντιμετωπίστηκαν επί 15 μήνες ως

εγκληματικές προσωπικότητες. Προσπάθησαν -όπως φράνηκε, όμως, χωρίς αποτέλεσμα- να στρεβλώσουν το νόημα της ένοπλης αλλά βαθύτατα πολιτικής δράσης τους. Εκαναν ότι μπόρεσαν για να μην ακουστεί ο πολιτικός και κοινωνικός τους λόγος. Οσοι όχι μόνο αρνήθηκαν το κατηγορητήριο αλλά και στράφηκαν ενάντια σ' αυτό, όσοι δεν υπηρέτησαν το αφελές, προπαγανδιστικό, ιδεολογικά προσχεδιασμένο αρχιγικό-συμμορίτικο σενάριο, όσοι δεν δέχθηκαν να παίξουν τους ρόλους που τους ανατέθηκαν, όλοι αιθώνται-αμέτοχοι κι άλλοι σε πολύ μικρό βαθμό (όπως έδειχνη η διαδικασία) κάποτε ίσως συμμετέχοιχοι, φορτώνται με απίστευτες καταδίκες.

Αν κάπου έπραξαν σοφά οι ένοιοι και εγχώριοι πολιτικοί διοχειριστές της δίκης, ήταν όταν αποφάσιζαν να κρύψουν απ' τον ελληνικό λαό τη σκο-

πιμότητα και την αληθινή εικόνα της. Ο ελληνικός λαός δεν είδε κάποιους κακοδιασκαλεμένους ανεκδίγητους μάρτυρες κατηγορίας, δεν είδε ότι άκουσε τον εισαγγελέα της έδρας, δεν άκουσε τα επιχειρήματα του υπερασπιστικού λόγου, του στερήθηκαν οι απολογίες των κατηγορουμένων, αυτών που τώρα ανακοινώνεται η συντριπτική ενοχή τους.

Η απόφαση του δικαστηρίου δεν χαρακτηρίζεται από θάρρος, δεν είναι ούτε ρεαλιστικά δίκαιη, ούτε ισορροπημένη στον καταμερισμό των ενοχών, όπως κάποιοι σπεύδουν να την ευλογήσουν. Η απόφαση του δικαστηρίου υπηρετεί κορυφαίες πολιτικές σκοπιμότητες κι αν κάπου «ισορροπεί» είναι στις σχέσεις εξάρτησης της σημερινής Ελλάδας απ' το μεγάλο αφεντικό, στις σχέσεις χειραγώγησης και υποταγής κρατικών υπηρε-

σιών και πολιτικού προσωπικού από τα αμερικανικά και εγγλεζικά κέντρα και υπηρεσίες. Αν αυτοί ήθελαν τόσους κι άλλους τόσους, αν θέλουν όσους εναντιώνονται ριζικά και απόλυτα στην ηγεμονία τους, στις φυλακές, ή αικόμη καλύτερα στο Γκουαντανάμο, αυτό δε νομιμοποιεί ούτε τις προδικαστικές παραβιάσεις ούτε την εγκατάλειψη της δικονομίας και της αποδεικτικής διαδικασίας στα αζήτητα.

Η Δίκη της 17Ν, ως ένα πολύ μεγάλο ελληνικό κοινωνικό και πολιτικό γεγονός, δεν έγινε. Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι μικρόψυχη και σκόπιμη, έχει στόχους και στόλει μήνυμα υποταγής και προσαρμογής. Αυτό μηνύμα πρέπει να αντιστραφεί και επιστραφεί, αν δεν θελουμε, όπως ακούστηκε σε μια ογόρευση, «τριγύρω μας να κτίσουν τείχη».

10.12.2003

το κατηγορητήριο, εμφανίζεται να συμπεριέχει σε κάποιες ενέργειες στις αρχές της δεκαετίας του '80, για τις οποίες μάλιστα αιθώθηκε. Για περισσότερο από είκοσι χρόνια δεν εμφανίζεται πουθενά, ούτε με βάση το κατηγορητήριο, και όμως κα

ΔΥΟ ΣΥΝΗΓΟΡΟΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΣΧΟΛΙΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΑ ΤΗΝ «Κ»

■ Κώστας Παπαδάκης

Δεν είχαμε ούτε δίκαιη δίκη ούτε δίκαιη απόφαση

Ηδίκη είναι ένα τεράστιο μέγεθος, και από άποψη νομικής και από άποψη πολιτικής αξιολόγησης και από άποψη οποιασδήποτε άλλης προσέγγισης, και κατά συνέπεια μια σοβαρή εκτίμηση προϋποθέτει αρκετό χρόνο νηφράλιας σκέψης και αποτίμησης όλων των παραγόντων. Ωστόσο, η απόφαση που βγήκε κλείνει ένα σημαντικό κεφάλαιο και νομίζω ότι μια πρώτη αποτίμηση, αν κανένας συγκεντρώσει όλα τα στοιχεία ανάγνωσής της, αποδίδει τα εξής:

Χαρακτηριστικό πρώτο, η νομιμοποίηση του τρομονόμου. Είναι η πρώτη δίκη που έχουμε καταδίκες για συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση ακόμα και για ανθρώπους οι οποίοι έχουν αθωαθεί από οποιαδήποτε πράξη. Έχουμε, λοιπόν, μια εμπέδωση των φρονηματικών διώξεων του τρομονόμου, με καταδίκες ανθρώπων χωρίς κανένα άλλο στοιχείο, παρά μόνο με τη συμμετοχή. Συνεπώς, με αυτό θα πρέπει να παρατηρήσει κανένας την αυθαιρεσία του δικαστηρίου σε ό,τι αφορά τα κριτήρια με τα οποία έχει καταλήξει στην πεποιθήση περί συμμετοχής και περί χρόνου διάρκειας της συμμετοχής του καθενός από τους κατηγορούμενους, δεδομένου ότι για τους μεταμελιθέντες δέχτηκε ότι αποχώρησαν τότε που δήλωσαν εκείνοι ότι αποχώρησαν και για όλους τους άλλους θεώρησε ότι ήταν μέλη της οργάνωσης μέχρι το χρόνο που συνελήφθησαν. Κραυγάλεια περίπτωση αυτή του Τζωρτζάτου, για τον οποίο όχι μόνο δεν προέκυψε στοιχείο, αλλά από τον ίδιο τον αρχηγό της Αστυνομίας, με το περιστατικό του '93, έχει προκύψει στο δικαστήριο, ότι είχε παρακολυθηθεί και ότι δεν είχε επισημανθεί τίποτα ύποπτο, ενώ είναι και γνωστό ότι δεν έχει καμιά άλλη κατηγορία για πράξη που να τον βαρύνει και που να έχει γίνει μετά το 1992.

Χαρακτηριστικό δεύτερο, η πλήρης κατάργηση της έννοιας όχι μόνο του πολιτικού εγκλήματος, αλλά ακόμα και των πολιτικών κινήτρων ως μη ταπεινών αιτίων, ακόμα και στην περίπτωση που θεωρηθεί ότι τα πολιτικά κίνητρα δεν είναι αρκετά από μόνα για να χαρακτηρίσουν ένα έγκλημα πολιτικό. Και εδώ να θυμίσω το πόσο ανόητη ήταν η θετική υποδοχή μιας πρόσφατης επικοινωνιακής ενέργειας του Μαργαρίτη, ο οποίος είπε ότι δήθεν δεν σας δικάζουμε σαν εγκληματίες του κοινού πονικού δικαίου, αλλά εμείς τα εκτιμάμε αυτά τα πράγματα και τα λοιπά. Το πεδίο στο οποίο κρίνεται η αξιοποίηση του κοινού χειρισμού θα ήταν το κατόπιν της πράξης:

Στοιχείο έκτο, η παραβίαση αικόμα και του άρθρου 211Α στη στενότερη εκδοχή του. Ο Βασιλής ο Τζωρτζάτος έχει καταδικαστεί για δύο πράξεις, η μία είναι η περίπτωση Βαρδινογιάννη και η άλλη η ληστεία στο Μαρινόπουλο, εκείνη η φορερή ληστεία με το βαρέλι με τη φέτα, που τελικά αποδόθηκε σε όλους ο δόλος του αυτουργού της σκληρότητας. Και στις δύο αυτές περιπτώσεις ενοχοποιητικό στοιχείο μόνο για το Βασίλη είναι στη μία η μαρτυρία του Σάββα, στην άλλη η μαρτυρία του Χριστόδουλου του Ξηρού, που έχουν ανακληθεί και οι δύο και

λόγω πολιτικών κινήτρων. Βλέπουμε και πάλι ότι δεν υπάρχει κάτι τέτοιο.

Στοιχείο τρίτο, η νομιμοποίηση, η πλήρης νομιμοποίηση, της προδικοκασίας. Η απόφαση έρχεται και συμπληρώνει τον Διώτη και το Σύρρο, τους Αμερικάνους και τα ΜΜΕ, νομιμοποιεί τις κατασκευασμένες ομολογίες, νομιμοποιεί τις παραβιάσεις των δικαιωμάτων σε όλη τη διάρκεια της προδικοκασίας, νομιμοποιεί τις αδιαφανείς πραγματογνωμούσενες. Νομιμοποιεί ακόμα όλες τις νομοθετικές παρεμβάσεις στη Δικαιοσύνη από την πλευρά της εκτελεστικής εξουσίας σε εκκρεμείς υποθέσεις και θυμίζω τις κυριότερες από αυτές. Ο τρομονόμος, ο οποίος έρχεται εν μέσω ποινικών διώξεων για πράξεις προγενέστερες και τις υπαγόμενες στο Τριμέλες Εφετείο αντί για το Μικτό Ορκωτό, ο νόμος που ορίζει τον τρόπο καθορισμού της σύνθεσης του δικαιοστηρίου, που ήρθε με νόμο ενώ είχε τελειώσει η ανάκριση και έμελε να γίνει η δίκη στην υπόθεση αυτή, πριν ένα χρόνο, και ο ίδιος νόμος ο οποίος προβλέπει ουσιαστικά την απαγόρευση της τηλεοπτικής κάλυψης.

Στοιχείο τέταρτο, η νομική διόγκωση κατηγοριών. Η περίπτωση του Ανδρουλίδακη, που χαρακτηρίζεται ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, όταν αυτός πυροβολήθηκε στα πόδια και υπάρχει αμετάκλητη απόφαση διοικητικών δικαστηρίων που καταδίκει τον «Ευαγγελισμό» σε 70 εκατ. δρχ χρηματική αποζημίωση στους συγγενείς του θανόντος, διότι εκτιμήθηκε ότι για το θάνατό του είναι υπαίτιοι οι γιατροί του «Ευαγγελισμού» με τις παραλείψεις τους. Εδώ έχουμε καταδίκη για ανθρωποκτονία από πρόθεση, έχουμε κλασικό παραδειγματος.

Στοιχείο ένατο, η κατάργηση του τεκμηρίου αθωάτητος. Η πλήρης επικράτηση της λογικής Λάμπτρου, «για όσα ξέχασα καταδικάστε τους». Καταδικάστε, βέβαια, εκείνους οι οποίοι είχαν μια συμπεριφορά απέναντι στο δικαστήριο η οποία δεν ήταν συμπεριφορά καλού παιδιού. Διότι η φρονηματική αντιμετώπιση είχε άμεση σχέση και με τη στάση που τήρησε ο καθένας στο ακρατήριο σε όλη τη διάρκεια της δίκης. Είτε αυτός, είτε οι δικηγόροι του, είτε και οι δύο. Εν πάσῃ περιπτώσει, είναι φανερό ποια στάση έχει κρατήσει ο καθένας όλο αυτό τον καιρό και ποιο είναι το αντίκρισμα.

Στοιχείο δέκατο, ο εξοβελισμός των νομικών ανησυχιών με το πρόσχημα της εθιμικής πρακτικής. Αυτά που λέει ο Ιπποκράτης ο Μυλωνάς, για παράδειγμα, είναι στα βιβλία και στη θεωρία. Στην πράξη, κάτω από τις μυλόπετρες της μαχόμενης δικαιοστηριακής πρακτικής, η οποία γενικά οδηγεί σε συνοπτικές διαδικασίες, πρέπει να νομιμοποιήσουμε κάθε συνοπτική διαδικασία και κάθε δικαιοστηκή αυθαιρεσία τελικά και πρέπει να εγκαταλείψουμε, ως στοιχείο ουσιαστικής θεωρίας, κάθε κατάχτηση του νομικού πολιτι-

■ Γιάννης Ραχιώτης

Δίκη αντιουστημικών πολιτικών αντιπάλων

Ογενικός χαρακτήρας της δίκης. Μπορεί να ονομαστεί σαν δίκη αντιουστημικών πολιτικών αντιπάλων και αυτή δίκη έγινε με τους κανόνες που στην Ελλάδα έγιναν και στο παρελθόν τέτοιες δίκες. Ο βασικός σκοπός της δίκης ήταν η αποκατάσταση της τρωθείσης εικόνας του κράτους, το οποίο εμφανίστηκε στην προηγούμενη μεριά σε ορισμένους, ακριβώς γιατί και τα δύο χρειάζονται για να αποκατασθεί η εικόνα του κράτους που εκτιμούμε ότι θήτηκε από τη δράση της 17N.

Οποιαδήποτε απόφαση προσπαθεί να λύσει το ζήτημα μιας πολιτικής οργάνωσης που έδρασε για 27 χρόνια δεν μπορεί να χαρακτηρίστε με μια λέξη, ούτε δίκαιη ούτε αδίκη, κρίνοντας από μεμονωμένες περιπτώσεις. Εγώ είπα ότι χρειαζόταν και αθωάσεις, ακριβώς για να φανεί η μεγαλοθυμία του κράτους. Αυτό καθόλου δεν σημαίνει ότι η απόφαση ήταν δίκαιη. Κατά τη γνώμη μου, δεν μπορούσε να είναι δίκαιη, γιατί στηρίχτηκε σε μια διαδικασία που για τους κατηγορούμενους ήταν προκλητικά αδίκη και σε μια προδικοσύνη η οποία ήταν ακόμα πιο πλάνη αδίκη.

Η απόφαση η ίδια ήρθε να υπηρετήσει το σενάριο το οποίο είχε διατυπωθεί για τη 17N πριν ακόμα από την έκρηξη του Πειραιά, δηλαδή του ενός αρχηγού-υποκινητή και των υποχειρίων μελών, τα οποία τα κουνούσε σαν μαριονέτες επί 27 χρόνια ένας άνθρωπος. Η απόφαση ειδικά για τον Γιωτόπουλο δεν πείθει και δεν πείθει για δύο λόγους: πρώτον γιατί δεν στηρίζεται στην κοινή λογική. Η κοινή λογική λέει ότι οποιαδήποτε πολιτική οργάνωση δεν είναι ένα άθροισμα μαριονέτων οι οποίες κάνουν ότι θέλει κάποιος. Το δεύτερο, γιατί ειδικά για το θέμα της διατύπωσης του σκεπτικού είναι απλό, δεν είναι θέμα χρόνου, αλλά είναι θέμα βούλησης να μη συνδιαστεί η έκδοση της απόφασης με ένα σκεπτικό, επειδή γνωρίζουν ότι για πάρα πολλούς δεν θα είναι σοβαρό και δεν θα αντέχει σε κριτική. Γ' αυτό το λόγο επέλεξαν να δημοσιευθεί το όποιο σκεπτικό καταλήξουν πολύ αργότερα, όταν το θέμα θα έχει πάψει να απασχολεί την κοινή γνώμη και ενδεχομένως μέσα στην προεκλογική περίοδο.

νου και τη βαρύτητα της πράξης του βέβαια, και συνεπώς το σκεπτικό με το οποίο καταδικάστηκε για την «α» ή «β» πράξη έχει τη σημασία του σ' αυτό. Το ότι η απόφαση δεν συνοδεύτηκε με μια σύντομη αιτιολόγηση ήταν προφορών ύφη μακριμότητας. Ο χρόνος έφτανε αφού η μέρα της εκφρώνησης έτσι και αλλιώς πήγε η αιτιολόγηση, εφόσον ο εισαγγελέας ζήτησε διακοπή. Από τις δέκα παρά τέταρτο μέχρι τις δώδεκα, μία, άντετα θα μπορούσε να αναπτυχθεί το σκεπτικό. Υπήρχαν δύο λόγοι, κατά τη γνώμη μου, οι οποίοι ταλικά οδήγησαν στο να μην αναπτυχθεί. Ο ένας ήταν ότι θα έπρεπε να αποτραπεί κάθε συζήτηση γύρω από αυτό, δημοσιογραφική ή ευρύτερη, και συνεπώς κάθε συζήτηση γύρω από αυτόν, με απόψεις πάνω σε αυτό, με γνώμες πάνω σε αυτό και οπωδήποτε όλος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10

ΑΞΙΟΠΡΕΤΕΡΩΝ

Η άλλη πλευρά της δίκης ήταν η εξόντωση των πολιτικών αντιπάλων. Και όχι μόνο των δηλωμένων αντισυστημάτων πολιτικών αντιπάλων, αλλά και εκείνων από τους κατηγορούμενους που στάθηκαν με αξιοπρέπεια και υπερασπίστηκαν την αθωότητά τους. Γιατί, όντως, είχαμε δυο βασικές κατηγορίες κατηγορούμενων, πέρα από τους «μεταμελημένους» που αποτελούσαν την τρίτη κατηγορία: εκείνους που δήλωσαν ότι υπήρξαν μέλη της 17N (Κουφοντίνας, Σάββας Τζωρτζάτος, Θωμάς Σερίφης) και εκείνους που υποστήριξαν ότι υπήρξαν θύματα σκευωρίας (Γιωτόπουλος, Χριστόδουλος και Βασιλής Ξηρός, Γεωργιάδης, Νίκος Παπαναστασίου, Κωστάρης, Καρατσώλης, Παύλος Σερίφης). Η στάση όλων αυτών μέσα στο δικαστήριο δεν ήταν ίδια, όλοι όμως αρνήθηκαν να συνεργαστούν, να ρουφιανέψουν, να προσφέρουν κάλυψη στα σχέδια της Αντιτρομοκρατικής. Και αυτή η στάση τους τιμωρήθηκε. Και μάλιστα τιμωρήθηκε με σκληρότητα ευθέως ανάλογη με το βαθμό της σύγκρουσής τους με τις στημένες διαδικασίες.

Η σκληρότητα του δικαστήριου εξαντλήθηκε στην εξάδα Γιωτόπουλου, Κουφοντίνας, Σάββα, Χριστόδουλου και Βασιλή Ξηρού, Τζωρτζάτου. Για τον Γιωτόπουλο τα είπαμε και παραπάνω. Και μόνο το αίσχος της ηθικής αυτουργίας, ακόμα και για πράξεις που δεν δικάστηκαν φυσικοί αυτουργοί και επομένως δεν διερευνήθηκε ούτε η ηθική αυτουργία (σε ποιον δηλαδή επέβαλε ο ηθικός αυτουργός να πάει να κάνει μια πράξη), θα παραμείνει σαν ένα στήμα για την ελληνική αστική Δικαιοσύνη, μέσω του οποίου αναβίωσαν οι ένδοξες στιγμές των έκτακτων στρατοδικείων του μοναρχοφασισμού και της χούντας. Η κριτική που δέχεται αυτή η απόφαση ακόμα και από αστικές εφημερίδες τα λέει όλα.

Ο Κουφοντίνας ήταν ο εύκολος στόχος. Τα υποκριτικά λόγια του Μαργαρίτη για την ηθική του υπόσταση, τη συγκρότηση και την παλικαριά του ξεφτίλιστηκαν μπροστά σε μια απόφαση που απέδωσε στον άνθρωπο που ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για τη δράση της 17N ακόμα και πράξεις για τις οποίες η προσωπική του συμμετοχή δεν προέκυπτε από πουθενά. Ακόμα και πράξεις που δεν προέκυπταν ούτε καν από τις κατασκευασμένες προανακριτικές απολογίες. Για την καταδίκη του ως αυτουργού της ανθρωποκτονίας του Μάτη γράψαμε παραπάνω. Σ' αυτή πρέπει να προσθέσουμε την καταδίκη του για δεκάδες εκρήξεις χωρίς κανένα στοχείο, όπως και την καταδίκη του για τη ληστεία Μαρινόπουλου (η οποία -όπως φάνηκε από την ακροαματική διαδικασία- δεν έγινε από τη 17N). Δεν πήραν υπόψη τους ούτε τη δήλωση του Τσελέντη, ο οποίος -σε μια προσπάθεια εξέλεωσης ένωνται του παλιού φίλου και συντρόφου του είπε: «Πιστεύω πως δεν ήταν παρών ο Κουφοντίνας, γιατί αν ήταν δεν θα το επέτρεπτε».

Ο Σάββας Ξηρός ήταν ο δεύτερος εύκολος στόχος. Ήταν το τραγικό πρόσωπο της δίκης. Οχι με την έννοια που πήγαν να του προσδώσουν οι δικαστές και οι μεγαλοδικηγόροι της πολιτικής αγωγής (ότι δηλαδή βώνει το δράμα της διπλής μετάνοιας), αλλά επειδή έγινε φανερό πως τον έχουν σακατέψει. Τα ψυχικά τραύματα που του έχει αφήσει η

ασέλγεια πάνω του, με τα ψυχοφάρμακα και τα επιστημονικά βασανιστήρια δεν συγκρίνονται με τα τραύματα που του άφησε η έκρηξη. Πάλεψε με νύχια και με δόντια για να αναδειχτεί στη δίκη το έγκλημα του Ευαγγελισμού. Συνάντησε τείχος απροσπέλαστο. Το έγκλημα νομιμοποιήθηκε, ευλογήθηκε και οι αποστασμένες με βασανιστήρια απολογίες του έγιναν το υλικό για την καταδίκη και του ίδιου και των άλλων κατηγορούμενων. Γιατί και για τη δίκη του δράση στοιχεία (μάρτυρες) δεν υπήρχαν στη συντριπτική πλειοψηφία των ενεργειών για τις οποίες κατηγορήθηκε.

Ο Χριστόδουλος Ξηρός τιμωρήθηκε σκληρά πρώτο γιατί ανακάλεσε την προανακριτική και την ανακριτική του ομοιογύα και την κατήγγειλε σαν προϊόν εκβιασμών και απειλών και δεύτερο επειδή στη διάρκεια της δίκης κράτησε στάση άκαμπτη, αγέρωχη, καταγγελτική. Θα φάει τόσες φορές ισόβια χωρίς να τον έχουν αναγνωρίσει μάρτυρες, μόνο με βάση την κατάθεση του Τσελέντη. Οπως είπαμε, το «ένοχος ένοχον ου ποιεί» πετάχτηκε στα σκουπίδια.

Τα ίδια ισχύουν και για τον Τζωρτζάτο. Θα φάει τουλάχιστον τρεις φορές ισόβια, επειδή κατήγγειλε πως όσα δήλωσε προανακριτικά ήταν προϊόν βασανιστηρίων του από την Αντιτρομοκρατική, η οποία τον σακάτεψε στο ξύλο, και επειδή μέσα στο δικαστήριο κράτησε στάση καταγγελίας. Η υπεράσπισή του έφερε πληθώρα στοιχείων που αποδείκνυαν ότι δεν μπορούσε να είναι στις ενέργειες που τον κατηγορούσαν. Όλα πετάχτηκαν στα σκουπίδια. Και ο Τζωρτζάτος καταδίκαστηκε με βάση τις νομικά άκυρες προανακριτικές ομολογίες. Πρέπει ακόμα να σημειώσουμε ότι και για τον Τζωρτζάτο, όπως και για άλλους κατηγορούμενους, είχαμε τη διόγκωση του κατηγορητήριου. Ετσι, ο πυροβολισμός στα πόδια που του αποδόθηκαν (Καψαλάκης, Ανδρουλιδάκης, Παπαδημητρίου) χαρακτηρίστηκαν από πεπιερες ανθρωποκτονίας και όχι πρόκληση βαριάς σωματικής βλάβης. Ο δε θάνατος του Ανδρουλιδάκη, που επιήλθε από λάθη των γιατρών (η οικογένεια Ανδρουλιδάκη έχει εισπράξει αποζημίωση με δικαστική απόφαση), χαρακτηρίστηκε ανθρωποκτονία από πρόθεση με ενδεχόμενο δόλο, για να προστεθεί μια ακόμη ποινή ισοβίων.

Τον Βασιλή Ξηρό υποτίθεται ότι τον αντιμετώπισαν με επιεικεία. Αυτό πια κι αν είναι θράσος. Τα 164 χρόνια φυλάκισης που πρότεινε αθροιστικά (κατά συγχώνευση θα πάνε στο μάρξιμου των 25) ο εισαγγελέας Λάμπρου είναι η απόδειξη της... επιεικείας τους. Τον καταδίκασαν χωρίς στοιχεία στις περισσότερες των περιπτώσεων, με κραυγαλέους ψευδομάρτυρες που προκαλούσαν γελιά στο ακροατήριο όταν κατέθεταν και με μοναδικό στοιχείο τις προανακριτικές ομολογίες. Ούτε να απολογηθεί δεν τον άφησαν, όπως πολύ καλά θυμόμαστε. Η αποστασιοποίησή του από τα δρώμενα της δίκης, η αξιοπρεπότητη στάση του και τα ελάχιστα λόγια που πρόλαβε να πει, λόγια καταδίκης ενός συστήματος και καταγγελίας μιας στημένης διαδικασίας, ήταν ο λόγος που μπήκε και ο Βασιλής στο στόχαστρο της πιο όγριας εκδίκησης.

Στην ίδια κατηγορία και ο Ηρακλής Κωστάρης που θα φύγει με μια ποινή ισοβίων στην πλάτη του. «Αμετανόντο» τον χαρακτήρισε και αυτόν ο εισαγγελέας Λάμπρου. Δεν του συγχώρησαν ποτέ ότι δεν λύγισε στην Αντιτρομο-

κρατική και δεν δέχτηκε να υπογράψει αυτά που του ζητούσαν. Δεν του συγχώρησαν το γεγονός ότι πάλεψε λυσσασμένα να αποδείξει την αθωότητά του, κουβαλώντας στοιχεία και στοιχειοθετώντας όλοι οι ατράπαχτα για την άποψη που σταθερά υποστήριξε από την πρώτη μέχρι την τελευταία στιγμή: «δεν ήμουν μέλος της 17N».

Η περίπτωση Κωστάρη είναι από τις πιο χαρακτηριστικές περιπτώσεις κραυγαλέας νομικής αυθαιρεσίας που ξεπερνά κάθε φαντασία. Αρχικά η Αντιτρομοκρατική του φόρτωσε ότι μπορούσε να του φορτώσει με βάση το οργανόγραμμά της. Το βούλευμα τον απάλλαξε από δυο κατηγορίες και έτσι το δικαστήριο γίνεται για την περίπτωση είχε βίντεο που τον έδειχνε να παρευρίσκεται σε γάμο στο χωριό του. Τώρα τον απάλλαξαν και από άλλες υποθέσεις (μεταξύ των οποίων και κάποιες για τις οποίες είχε παρουσιάσει ατράπαχτα άλλοι). Τον καταδίκασαν, όμως, για την εκτέλεση Μπακογιάννη με μοναδικό στοιχείο την ανακλήθεισα προανακριτική κατάθεση Σάββα (ο ψευδομάρτυρας Μπερετάνος, που κλήθηκε εσπευσμένα να τον αναγνωρίσει στο δικαστήριο προτέρων που ήταν ο πρόεδρος της Θεοσαλονίκης διατηρούσε εργαστήριο λουστραρίσματος επίπλων). Χωρίς αυτά να προκύπτουν από πουθενά, παρά μόνο από προανακριτικές απολογίες. Κι ας έφερε μάρτυρες που κατέθεσαν ότι τον καιρό που έγινε η έκρηξη αυτός βρισκόταν στη Θεοσαλονίκη όπου διατηρούσε εργαστήριο λουστραρίσματος επίπλων. Είναι ο μοναδικός κατηγορούμενος για τον οποίο ο Δ. Κουφοντίνας, εμμέσως πληγ στοιχείων, είπε -απαντώντας σε ερώτηση του Μαργαρίτη- ότι ήταν άσχετος με την οργάνωση, για να του απαντήσει ο πρόεδρος το μήνυμα.

Ολα αυτά τα έγραψαν στα παλιά τους τα παπούτσια και εξάντλησαν την κατασταλτική τους μανία και στον Γεωργιάδη, για τον επιπρόσθετο λόγο ότι είναι νέος και ίθελαν μέσω της καταδίκης να στείλουν τρομοκρατικό μήνυμα σε όλους τους νέους: «μακριά από τις κακές παρέες». Χαρακτηριστικό του μήνυμας της ομάδας είναι η εισαγένεια στην προανακριτική που έγινε στην προσωπική της βρισκόταν στη Θεοσαλονίκη όπου διατηρούσε εργαστήριο λουστραρίσματος επίπλων. Δεν είχαμε λοιπόν ούτε δίκαιη δικαίωμα να λέμε, ότι δεν είχαμε όχι μόνο δίκαιη δίκη, αλλά ούτε δίκαιη απόφαση. Η διαδικασία που χαρακτηρίζεται από οριμένους άψογη υπήρξε προφέτης της δίκης, οι συνήγοροι υπεράσπισης, δεν αμφισβήτησαν την αξιοπιστία του παράγοντας.

■ Η παράσταση έληξε

Καθ' όλη τη διάρκεια του ενιαίμηνου, ο πρόεδρος Μαργαρίτης έδινε καθημερινά ένα σόου, προσπαθώντας να αποδείξει ότι διευθύνει άψογα μια άνετη και δίκαιη διαδικα

Μπορεί η αξιολόγηση των ΑΕΙ να είναι θετική «υπό προϋποθέσεις»;

Τίχρειάζεται ολήθεια ένα Πανεπιστήμιο για ν' ανταποκρίνεται η λειτουργία του σ' αυτό που υποδηλώνει ο τίτλος του;

Χρειάζεται πρώτα - πρώτα γενναία κρατική χρηματοδότηση. Πλούσια υλικοτεχνική υποδομή, σύγχρονα και πλήρως εξοπλισμένα εργαστήρια, έμπειρο, υψηλού επιπέδου και ικανό σε αριθμό επιστημονικό και εκπαιδευτικό προσωπικό, αναφορά σε εγνωσμένης αξίας και χρησιμότητας γνωστικά αντικείμενα, προσφορά πλαστού και στέρεου υπόβαθρου γνώσεων στους φοιτητές του, σύνδεση της επιμέρους επιστήμης με το σύνολο των επιστημών, ολιστική αντιμετώπιση της γνώσης, ελευθερία έκφρασης και διακίνησης των ιδεών, σεβασμό στην προσωπικότητα των φοιτητών απ' την πλευρά των καθηγητών κλπ., κλπ.

Και αν ιδιάτερα τα τελευταία χαρακτηριστικά δεν μπορούν να προγιατωθούν σε πολιτικό και ιδεολογικό κενό, άλλα έχουν ως προϋπόθεση την κοινωνική ανατροπή, την κοινωνία που έχει στο κέντρο της τον ΑΝΘΡΩΠΟ και όχι το κέρδος, τα πρώτα που αφορούν στη χρηματοδότηση, την υποδομή, το επιστημονικό προσωπικό, ακόμα και στα γνωστικά αντικείμενα και στο εύρος των γνώσεων σ' ένα βαθμό, θα μπορούσαν να προσεγγιστούν και στα στενά πλαίσια του καπιταλισμού.

Τα γνωρίζει αυτά το αστικό κράτος και οι κατά καιρούς διαχειριστές του; Φυσικά και τα γνωρίζει πολύ καλά, αλλά αρνείται να τα ικανοποιήσει επειδή κατ' αρχάς θεωρεί τις «κοινωνικές δαπάνες» αντιπαραγωγικές και επειδή, ιδιάτερα σε περιόδους κρίσης, προσπαθεί να παράξει μόνο το απαραίτητο επιστημονικό προσωπικό με τα λιγότερα έξοδα.

Συνεπώς όλα αυτά τα στοιχεία, που θα υπογράμμιζαν την αξία και το κύρος των Πανεπιστημίων λείπουν από την πανεπιστημιακή Παιδεία γιατί δεν υπάρχει καμιά πολιτική βούληση γι' αυτό και η μίζερη και φτωχή παρουσία τους είναι αποκλειστική ευθύνη του κράτους.

Οσον αφορά τώρα την προσέγγιση όλων των υπόλοιπων, που έχουν να κάνουν με τον ιδεολογικό και κοινωνικό προσανατολισμό του Πανεπιστήμιου, την ποιότητα των επιστημών και την προσέγγισή τους, την ακαδημαϊκή ελευθερία κλπ. αποτελεί επίσης συνειδητή επιλογή των εκφραστών της πο-

λιτικής του κεφάλαιου.

Τις σύγχρονες ανάγκες του κεφάλαιου και του συστήματος εξυπηρετούν οι φθηνοί «επιστήμονες» με τον βραχύ γνωστικό ορίζοντα, οι υποταγμένοι και οισφυοκάμπτες, οι σιωπώντες μπροστά στην άλωση κάθε εργασιακού και ασφαλιστικού δικαιώματος, οι αναλώσιμοι «απασχολήσιμοι».

Του λόγου το αληθές πιστοποιεί η επιλογή του δρόμου της Μπολόνιας, ο τεμαχισμός των σπουδών σε κύκλους, η αναγνώριση του πτυχίου που απονέμεται έπειτα από τριετείς σπουδές ως ικανού επαγγελματικού προσόντος, η ψευδεπίγραφη ανωτατοποίηση των ΤΕΙ, η εξίσωση των πανεπιστημιών, να είναι ανεκτικοί απέναντι σ' αυτήν, είτε να θεωρούν πως μπορούν να οδηγήσουν τα πράγματα σε θετική κατεύθυνση με «διορθώσεις» στο νομοσχέδιο που τους σέρβιρε το υπουργείο Παιδείας.

Ηδη η κυβέρνηση δε φαίνεται νά 'χει αντίρρηση να τις πάρει υπόψη της (και τις πήρε) προκειμένου να πρωθήσει το βασικό της στόχο. Ετσι στο νέο προσχέδιο νόμου για την «διασφάλιση και αξιολόγηση της ποιότητας της ανώτατης εκπαίδευσης», που σύμφωνα με δημοσιεύματα θα κατατεθεί οσονούπω στη βουλή, περιλαμβάνονται «βελτιωμένες» διατυπώσεις στα εξής σημεία.

Το Εθνικό Συμβούλιο Διασφάλισης και Αξιολόγησης της Ποιότητας (ΕΣΔΑΠ) της ανώτατης εκπαίδευσης, αποτελείται από 13 μέλη. Ο Πρόεδρός του, που πρέπει να είναι ή να διετέλεσε καθηγητής πρώτης βαθμίδας ΑΕΙ ή ΤΕΙ και να έχει αναγνωρισμένη εμπειρία και γνώση στον τομέα της αξιολόγησης, επιλέγεται τώρα από τη βουλή με απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων της, ύστερα από εισήγηση του Προέδρου της βουλής με βάση κατάλογο υποψηφίων, που υποδεικνύονται από όλα τα αυτοδύναμα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ της χώρας, με αποφάσεις των Συγκλήτων ή Συνελεύσεών τους αντιστοίχως.

Ανάλογη ρύθμιση υπάρχει και για τα υπόλοιπα μη αρετά μέλη του ΕΣΔΑΠ, με πρόταση του Προέδρου της βουλής και κατάλογο υποψηφίων που υποδεικνύονται από τα ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας.

Στο αρχικό νομοσχέδιο τον Πρόεδρο και τα άλλα μέλη του ΕΣΔΑΠ όριζε το υπουργικό συμβούλιο ύστερα από πρόταση του υπουργού Παιδείας και προηγούμενη γνώμη της Μόνιμης Επιπροπής Θεσμών και Διαφάνειας της βουλής.

Υπενθυμίζουμε ότι πολλοί πανεπιστημιακοί στις δημόσιες τοποθετήσεις τους αποδέχονται την αξιολόγηση των Πανεπιστημίων, διατύπωναν όμως την ένσταση αυτή - η

νο που λείπει είναι η δυναμική προβολή και διεκδίκησή τους από το κράτος, από το σύνολο των καθηγητών και των φοιτητών και για το σύνολο των Πανεπιστημίων.

Και είναι κρίμα, αντί όλων των παραπάνω -που στο κάτω κάτω είναι και αυτονότανα υπάρχουν και πανεπιστημιακοί καθηγητές που να επιζητούν τη θεσμοθέτηση της αξιολόγησης των Πανεπιστημίων, που έγινε με το Σεμινάριο της Αθήνας στις 21 και 22 Μαρτίου του 2002, στο οποίο πήραν μέρος τα πανεπιστημιακά ιδρύματα πλην του Μετσόβειου Πολυτεχνείου που αρνήθηκε.

Ερχεται, λοιπόν, τώρα το υπουργείο Παιδείας και τους ικανοποιεί το αίτημα, αδειάζοντας σε σημαντικό βαθμό τα επιχειρήματά τους, αφού στο κάτω - κάτω της γραφής δεν κινδυνεύει η κατεύθυνση προς την οποία θελει να στρέψει τα πράγματα στην ανώτατη εκπαίδευση γιατί οι «300 πατέρες του έθνους» στη συντριπτική τους πλειοψηφία εμφορούνται από τα ίδια ακριβώς «ιδανικά» και συγκλίνουν στις απόψεις.

Αναφωτιόμαστε επίσης πόσο «ανεξάρτητη» προγραμματικά μπορεί να είναι τούτη η αρχή - ακόμη κι αν αποτελείται από πανεπιστημιακούς, όταν σε μεγάλο βαθμό η πανεπιστημιακή κάστα (ειδικά αυτή των υψηλότερων βαθμών) έχει αποδεδειγμένα αλισθερίστα και συμφέροντα στενά δεμένα με τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις και το ίδιο το κράτος, όταν φέρει σημαντικό μερίδιο ευθύνης για τον κατακερματισμό των γνωστικών αντικειμένων, ή αβάσταχτη υποκρισία περί της αυτονομίας, της ακαδημαϊκής ελευθερίας, ο αυταρχισμός και οι εκδηλώσεις σημαντικής επιχειρηματικής πανεπιστήμιο. Και είναι γνωστό ότι όσες ως τώρα αξιολογικές εκθέσεις συντάχθηκαν για ελληνικά πανεπιστημιακά ιδρύματα από επιτροπές ευρωπαίων αξιολογητών αυτό ακριβώς καταδεικνύουν.

Κατά τα άλλα και στο νέο προσχέδιο νόμου διατηρείται η ρύθμιση για την αξιολόγηση των σπουδών και των διδασκόντων από τους φοιτητές. Η αξιολόγηση αυτή είναι υποχρεωτική και γίνεται για κάθε γνωστικό αντικείμενο από τους φοιτητές που πανεπιστημιακό πανεπιστήμιο. Και είναι γνωστό ότι όσες ως τώρα αξιολογικές εκθέσεις συντάχθηκαν για ελληνικά πανεπιστημιακά ιδρύματα από επιτροπές ευρωπαίων αξιολογητών αυτό απόφει αποτέλεσμα της της ΕΕ στο Βερολίνο;

Είναι συνεπώς το λιγότερο στρουθοκαμπλισμός από την πλευρά μέρους των πανεπιστημιακών η αποδοχή της αξιολόγησης «υπό προϋποθέσεις». Σε τούτη τη φάση βεβαίως, με ένα φοιτητικό κίνημα που αρχίζει να αγουρούξυνε (κατάληψη στα Χανιά, διάλυση της συνεδρίασης της εκεί Συγκλήτου, πορεία στην Αθήνα κλπ.) και με πρόσφατες τις οδυνηρές μηνής και εμπειρίες από το στρατησάρισμα που υπέστησαν οι πανεπιστημιακοί από την κυβέρνηση κατά την περίοδο της μακρόχρονης απεργίας τους, είναι δύσκολο ακόμη και γι' αυτούς τους υπό όρους θιασώτες της αξιολόγησης να αποδεχτούν το νομοσχέδιο.

Είναι σήμουρο, λοιπόν, ότι θα φελίσουν κάποια «ναι μεν, αλλά». Οπως είναι σήμουρο ότι αντίταλο δέος για τα σχέδια του υπουργείου Παιδείας μόνο ένα ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα, που προς το παρόν παραμένει ζητούμενο. Γιούλα Γκεσούλη

αξιολόγηση - να πραγματοποιείται από «ανεξάρτητη αρχή», που θα λογοδοτεί στη βουλή. Την άποψη αυτή είχαν διατυπώσει και με την έναρξη του «διαλόγου» για την αξιολόγηση των Πανεπιστημίων, που έγινε με το Σεμινάριο της Αθήνας στις 21 και 22 Μαρτίου του 2002, στο οποίο πήραν μέρος τα πανεπιστημιακά ιδρύματα πλην του Μετσόβειου Πολυτεχνείου.

Ερχεται, λοιπόν, τώρα το υπουργείο Παιδείας και τους ικανοποιεί το αίτημα, αδειάζοντας σε σημαντικό βαθμό τους από την κοινωνία, στην αγορά εργασίας και στη συνέχεια και στην αντιμετώπιση τους από το ίδρυμα ως σύνολο είτε το ίδρυμα ως φυσικό πια επικαλόδουθο.

Αλλοτε ο στόχος της δημιουργίας των Πανεπιστημίων, που έγινε με το Σεμινάριο της Αθήνας στις 21 και 22 Μαρτίου του 2002, στο οποίο πήραν μέρος τα πανεπιστημιακά ιδρύματα πλην του Μετσόβειου Πολυτεχνείου που αρνήθηκε.

Ερχεται, λοιπόν, τώρα το υπουργείο Παιδείας και τους ικανοποιεί το αίτημα, αδει

Απάτες και αυταπάτες (εκλογικές)

✓ Φτωχή η αθλητική επικαιρότητα και ένα από τα λιγοστά θέματα που αξίζουν σχολιασμού είναι οι εκλογές για την ανάδειξη των ΔΣ της ΠΑΕ και της ΚΑΕ Ολυμπιακός από το σύνολο των μελών του συλλόγου. Το προηγούμενο διάστημα έγινε μια μεγάλη προσπάθεια από τον πρόεδρο Σωκράτη Κόκκαλη να εμφανιστούν οι εκλογές σαν μια ενέργεια που αλλάζει τα δεδομένα στο ελληνικό ποδόσφαιρο και που δρομολογεί εξελίξεις εκσυγχρονισμού του, προβάλλοντας το μοντέλο του "λαϊκού καπιταλισμού", που θέλει να επιβάλει στον Ολυμπιακό, σαν μονόδρομο και για τις άλλες ΠΑΕ. Ομως, παρά τη φιλότιμη προσπάθειά του, στην οποία είχε την αμέριστη συμπαράσταση της πλειοψηφίας του τύπου (μόνο ο φιλοπαναθηναϊκός αθλητικός εφημερίδες αντέδρασαν), δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποιος που να θεωρεί ότι οι ερυθρόλευκες εκλογές ήταν κάτι περισσότερο από μια κακοστημένη παράσταση, που μοναδικό στόχο είχε να ικανοποιήσει τη ματαιοδοξία του Κόκκαλη.

Σύμφωνα με τα όσα δήλωσαν οι άνθρωποι του προέδρου, ο Κόκκαλης αισθάνεται θηικά δικαιωμένος, αφού πήρε ξεκάθαρη ψήφιση εμπιστοσύνης από τα μέλη του συλλόγου συγκεντρώνοντας το εκπληκτικό ποσοστό του 95,54%, σε μια εκλογική διαδικασία που μας θύμισε αντίστοιχες σε στρατιωτικές δικτατορίες. Εκτός, όμως, από την "εκλογή" του Κόκκαλη, αρκεί να δούμε και τα ποσοστά που συγκέντρωσαν οι υπόλοιποι υποψήφιοι για να καταλάβουμε πόσο στημένες ήταν οι εκλογές. Οσοι προτάθηκαν από τη διοίκηση ή προβλήθηκαν από το κανάλι του προέδρου και τις προσκείμενες στον Ολυμπιακό αθλητικές εφημερίδες συγκέντρωσαν πολύ μεγάλα ποσοστά, σε αντίθεση με τους άσημους υποψήφιους που πήραν ποσοστό αντίστοιχο με αυτό της Ενωσης Κεντρώων και του Βεργκή. Αν και τυπικά η εκλογική διαδικασία ήταν άψογη (μοναδική παραφωνία η κλοπή της κάλπης από οπαδούς του ΠΑΟΚ σε εκλογικό τμήμα της Θεσσαλονίκης), επί της ουσίας δεν νομίζω ότι υπάρχουν αφελείς που να πιστεύουν ότι υπήρχε πιθανότητα οι κάλπες να βγάλουν διαφορετικά αποτελέσματα, από τη στιγμή που ο Κόκκαλης ξεκαθάρισε εμέσως πλην σαφώς ποιους θέλει για συνεργάτες του. Οσα μέλη του Ολυμπιακού πήγαν και ψήφισαν (γιατί μια μεγάλη μερίδα από τα μέλη δεν πήγαν να ψηφίσουν και η αποχή έφτασε το 31,17%) ψήφισαν αυτούς που τους υπέδειξε ο πρόεδρος, γιατί διαφορετικά θα τον στενοχωρούσαν παρά πολύ και ως γνω-

στόν ένας στενοχωρημένος πρόεδρος δεν είναι ότι καλύτερο για μια ομάδα.

Ο λόγος που σχολιάζουμε αυτές τις εκλογές δεν είναι βέβαια για να αποδείξουμε ότι επί της ουσίας τα μέλη του Ολυμπιακού δεν είχαν περιθώρια άλλης επιλογής (θα ήταν σαν να παραβιάζαμε ανοιχτές πόρτες), αλλά γιατί αν "προβάλλουμε" τις ερυθρόλευκες εκλογές στο επίπεδο της κοινωνίας έχουμε μια ιδιαίτερα αποκαλυπτική εικόνα για την ουσία του αστικού κοινοβουλευτισμού και για την απάτη των εκλογών σε μια αστική δημοκρατία. Τηρούμενων των αναλογιών, τα δύο φαιδρά διαδραματίστηκαν κατά την προεκλογική και εκλογική διαδικασία στον Ολυμπιακό συμβαίνουν και στις κοινοβουλευτικές εκλογές. Ο κυρίαρχος λαός αποφασίζει ελεύθερα για το ποιος θα τον κυβερνάει, όμως από την κάποιοι έχουν καθορίσει τα όρια και το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα είναι "κυρίαρχος". Με το να συμμετέχουμε σε αυτές, νομιμοποιύμε το σχεδιασμό και τις επιλογές τους και γινόμαστε, στο βαθμό που μας αναλογεί, συνένοχοι για την απάνθρωπη πραγματικότητα που βιώνουμε καθημερινά. Μέχρι λοιπόν να καταφέρουμε να καταργήσουμε όρια και πλαίσια και να γίνουμε πραγματικά κυρίαρχοι, ας σταματήσουμε να τους δίνουμε "ψήφιση εμπιστοσύνης", μη συμμετέχοντας στις εκλογές.

✓ Μεγάλες διαστάσεις έχει πάρει η χρησιμοποίηση των αναβολικών στον αθλητισμό και ιδιαίτερα στο στίβο και μια μεγάλη απόδειξη είναι τα όσα ανέφερε σε συνέπειξη του ο αρχιάτρος και υπεύθυνος για θέματα υπόπτινης της IAAF Χουάν Αλόνσο. Από τη συνέντευξη τρία είναι τα σημεία που θα πρέπει να σταθούμε.

Το πρώτο και κυριότερο είναι ότι θα υπάρξουν θάνατοι από τα αναβολικά, αν και δεν μπορεί να αποδειχτεί έμπρακτα αυτό, αφού τα προβλήματα στην υγεία εμφανίζονται συνήθως αρκετά χρόνια μετά, κυρίως με τη μορφή καρδιακών ή εγκεφαλικών παθήσεων. Μέχρι τώρα πολλοί ήταν αυτοί που υποστήριζαν παρόμοιες θέσεις και όλοι είμαστε υποψιασμένοι, όμως είναι η πρώτη φορά που ακούγεται κάτι τέτοιο από τον αρμόδιο αρχιάτρο της IAAF.

Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα γενιά αναβολικών ουσιών, αφού εκτός από τη γνωστή και ιδιαίτερα διαδεδομένη THG

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ Τακέσι Κιτάνο Zatoichi

Ο Τακέσι Κιτάνο είναι ένας πολυτάλαντος καλλιτέχνης: σκηνοθέτης, σεναριογράφος, ηθοποιός, TV showman, ζωγράφος, ποιητής, δοκιμογράφος, καρτουνίστας, διηγματογράφος κ.λπ. Το ελληνικό κοινό τον θυμάται ίσως από τις εξαιρετικές ταινίες του, «Σονατίνα» και «Πυροτεχνήματα». Διαθέτει ένα ιδιαίτερο σκηνοθετικό και ερμηνευτικό ύφος, το οποίο χαρακτηρίζει και την τελευταία του ταινία.

Ο Zatoichi είναι ένας τυφλός χειροπρακτικός, περιηγητής, οριστός ξιφορόχος και... τζογαδόρος. Σε συνεργασία με δυο-τρεις καλούς φίλους και δύο γκέισες που έχουν να εκδικηθούν το θάνατο της οικογένειας τους ο Zatoichi ξεκαθαρίζει τους λογαριασμούς του με τη συμμορία του Γκίνζο. Στην πραγματικότητα, ο Zatoichi είναι ένας παλιός ήρωας της γιαπωνέζικης δραματουργικής φιλμογραφίας, ένα είδος γιαπωνέζου Ζορό, θα λέγαμε, που ο περιπέτειές του εκτυλίσσονται το 19ο αιώνα.

Ο Κιτάνο αναπλάθει αυτό τον παλιό ήρωα προσδιδοντάς τον εντυπωσιακά χαρακτηριστικά. Με διάθεση παραδίκας και ύφος σκωπτικό και παιχνιδιάρικο, γίνεται ο γιαπωνέζος Ταραντίνο και φτιάχνει μια ταινία επτοχής, διασκεδαστική, που τελειώνει σαν χαρούμενο αμερικανικό μιούζικαλ. Ο Zatoichi είναι χωρίς αμφιβολία μια από τις 2-3 αξιολογότερες ταινίες που θα παίζονται το επόμενο διάστημα.

■ Μπρουνό Ντιμόν 29 Φοίνικες

Ένας Γάλλος προσπαθεί να μιμηθεί τον Αντονιόνι και γυρίζει μια από τις μεγαλύτερες παπάρες που είδαμε ποτέ. Ιδιού μερικά από τα αποφθέγματά του! «...Ηθελα απλά να κινηματογραφήσω την έρημο και να φέρω ένα ηθοποιό μέσα στο πλάνο για να κινηθεί και η ταινία ανάλογα...». «Εδώ και καιρό είμαι ενήμερος του γεγονότος, ότι ιδιαίτερα μέσω του μοντάζ μπορεί πάντα να πετύχεις κάτι χωρίς να 'χεις τίποτα στα χέρια σου, ότι τα γυρίσματα δεν είναι απαραίτητο να 'χουν μια ιστορία από πίσω». «Ο τρόπος δουλειάς μου με τους ηθοποιούς σ' αυτή την ταινία ήταν αικριβώς ίδιος με τις προηγούμενες: κανένα σενάριο, καθόλου εξηγήσεις και κυρίως καθόλου πρόβες».

Ελένη Σταματίου

Δηλαδή, τώρα, πρέπει -και καλά- να φοβηθούμε; Ιράκ - Κορυδαλλός: τον πτούλο θα παίρνετε από δω και εμπρός!

Το Εκτακτο Στρατοδικείο Νο1 απεφάσισε: «Όλοι ένοχοι και όλοι τρομοκράτες όσοι παλεύουμε για να μην έχουμε τ' αφεντικά στις πλάτες»

No fucking Olympics anywhere! (γιατί, ως γνωστόν, άλλος... Χαβάη κι άλλος πληρώνει...)

Ρε, Κνίτες! Ακόμα και τώρα οι μπάτσοι είναι «εργαζόμενα παιδιά του λαού»;

◆ Τον τρόμο βρήκαν πρόφαση/ και βγάλιαν απόφαση/ πως ό,τι στο δρόμο τους μπαίνει/ στη φυλακή πεθαίνει./ Μα όσες αποφάσεις δικές τους και να βγούνε/ στο τέλος θα τον πιούνε!

◆ Καλά, αυτή η καρα...άρα απεργοσπάστρια τί ήθελε κι «έκονε» τον πόνο της ειδησης; (πόσα άρπαξες, μωρή);.

◆ Φόρουμ οι μεν, φόρουμ και το Υπουργείο Ανάπτυξης (βλέπε: ο ωραίος Ακης): Φόρουμ διαλόγου αγοράς και καταναλωτών (πολύ φοριέται το «φόρουμ» τα τελευταία χρόνια. Και όπως έγραψε και κάποιος Π.Γ.: «Το ανάχωμα στήθηκε, να το γκρεμίσουμε!»).

◆ Να ο καινούργιος όρος: «Φοβική αριστερά» (Θ. Μαργαρίτης, ΣΥΝΑστισμένος, «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», 30/11/2003). Ενώ η πτοικιλοτρόπως αμαρτήσασ (μη) φοβική αριστερά έχει αιχμές: «μια εναλλακτική πρόταση εξουσίας στηριγμένη σε προσδευτική πλειοψηφία» (με ίχωρίς το ΠΑΣΟΚ);, «την οπτική του αριστερού ευρωπαϊσμού που αγωνίζεται για το μέλλον της ευρωπαϊκής ενοποίησης». (Εμπρός στο δρόμο που χάραξε ο Μπίστης). (Σπρωξ, γλυψ, σλούρπ, μπηξ!)

◆ Στο ίδιο φύλλο της ίδιας εφημερίδας ο Γιάννης Μπανιάς (μεταξύ άλλων) δηλώνει: «Πολιτική ανάπτυξης με βάση τα συμφέροντα της κοινωνίας και όχι τη μεγιστοποίηση των κερδών του κεφαλαίου» (και με την λαοκρατίαν, και με την βασιλείαν).

◆ Την είδατε, την απαντήσατε την αφίσα της ΟΑΚΚΕ για την 17N; Οπου ανερυθρίσατο «κόπτεται» για τα «αθώα θύματα» της οργάνωσης; [Πρόσδερε Ηλία, πες μας, ποιος σου δίνει τα λεφτά για να «πτίνεις» (και δε μας δίνεις);]

◆ Ο (Βασιλης) Λεβέντης ζει!
◆ Good cop, dead cop. (Οταν το αίμα κυλάει...).

◆ Η αποχώρηση, αποχώρηση (του Στέλιου του Παπαθεμελή) και το καθήκον, κα-

θήκον (ψήφιση του προϋπολογισμού). Πάντα τέτοιος, θεραπεία!

◆ Η τηλεοπτική κάλυψη δεν μπόρεσε να «μεγαλώσει» την (μικρή) συγκέντρωση του Περισσού στο Περιστέρι (αν και σε δελτία ειδήσεων χαρακτηρίζοταν ως «μεγάλη»): μια σειρά γενίτσαροι και μεταξύ τους

◆ Ενα πολύ ωραίο (ιστορικό) είπε ο «ήμαρτον» την Κυριακή το βράδυ (7/12/2003) στο «Καφενείο των φιλάθλων». «Επειδή δεν επιτρεπόταν, τότε, ούτε να αναφέρει κανείς το 1-1-4, από τα μεγάφωνα των συγκεντρώσεων της Ν. ΕΔΑ κάνων δοκιμές λέγοντας «ένα! ένα! τέσσερα»».

◆ «Μεταμεληθέντες»: Καλώς να ορίσουν στην κοινωνία!

◆ «Τραυματίστηκε θανάσιμα», «σκοτώθηκε», «πτυροβολήθηκε»: φυλλάδες και κονάλια χρησιμοποιήσαν προσεχτικά τις λέξεις αποφεύγοντας όπως ο διάολος το λιβάνι τις λέξεις δολοφονία (για να μην υπάρχουν συσχετισμοί με τους κατηγορούμενους -και όχι ενόχους- στο στρατοδικείο του Κορυδαλλού).

◆ «Στα ταμεία των εταιριών

επιδιώκουν οι ποικίλες πολιτικές δυνάμεις.

◆ «Ηθικός» αυτουργός ο Αλέξανδρος Γιωτόπουλος. (Τότε ο Κοντογιαννόπουλος τί είναι;).

◆ «Μεταμεληθέντες»: Καλώς να ορίσουν στην κοινωνία!

◆ «Τραυματίστηκε θανάσιμα», «σκοτώθηκε», «πτυροβολήθηκε»: φυλλάδες και κονάλια χρησιμοποιήσαν προσεχτικά τις λέξεις αποφεύγοντας όπως ο διάολος το λιβάνι τις λέξεις δολοφονία (για να μην υπάρχουν συσχετισμοί με τους κατηγορούμενους -και όχι ενόχους- στο στρατοδικείο του Κορυδαλλού).

◆ «Στα ταμεία των εταιριών 8 δισ. δολ. από τα μεταπολεμικά συμβόλαια (στο Ιράκ)» (ΗΜΕΡΗΣΙΑ 29 - 30/11/2003) Περί του ποιού της δημοκρατίας των κ.κ. δικαστών, εισαγγελέων και λοιπόν αστυνομικών και πολιτικών δυνάμεων.

◆ «Οι ελληνικές εξαγωγές «ξαναθυμούνται» τη Ρωσία» (ΚΕΡΔΟΣ, 23/11/2003): ΟΑΚΚΕ, αφίσα γρήγορα!

◆ Εννέα παιδιά δολοφονήθηκαν από τα αμερικανικά στρατεύματα κατοχής στο Αφγανιστάν. Τί ποινή θα επιβάλλετε, κ. Λάμπτρου; (Τολμάτε, καταρχήν);

◆ «Ηθε η ώρα για ιδεολογικά και προγραμματικά οδοφρόγματα» (Λ. Κανέλλη, Ριζοσπάστης), 30/11/2003). Κυρία Λιάνα, καλέ κυρία Λιάνα, φύλαξε και για μας λίγο χαλβά!

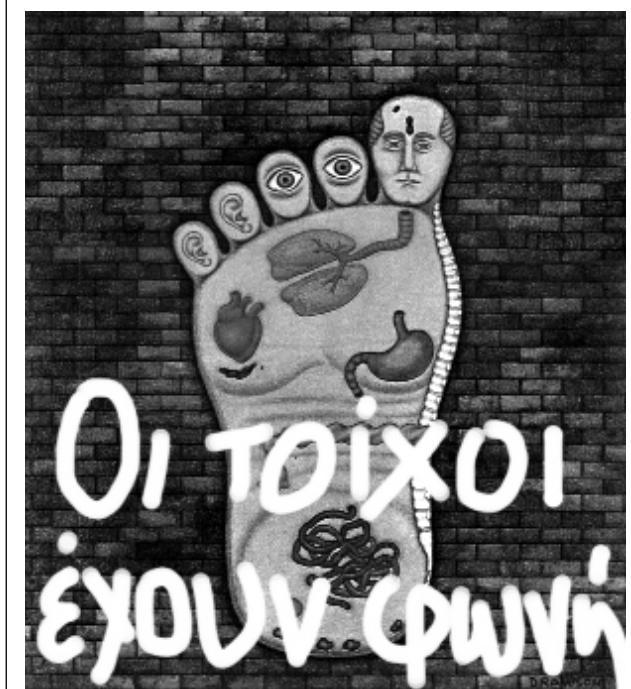
◆ 10 Δεκέμβρη: «Παγκόσμια Μέρα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων». Εδώ γελάμε...

◆ Ν. Κωνσταντόπουλος για δίκη: Και με τον αστυφύλακ και με τον χωροφύλακ.

◆ Ενοχοί (εκ προοιμίου): Χ. Λάμπτρου, Μ. Μαργαρίτης (και για όσους ξέχασα, ισόβια!).

◆ «We shall fight them on the beaches» (Lord Θεόδωρος Πάγκαλος).

Βασιλης

◆ Πολλάκις ισόβια στους τρομοκράτες (Βήμα, 9/10 - πρωτοσελίδο)

Δεν χρειάζεται να σας υπενθυμίσουμε ότι το δημοκρατικό «Βήμα» -πάντα στην πηγή της ειδησης- από την Πέμπτη 11/7/2002 είχε δώσει το στήγμα εξέλιξης της υπόθεσης. Από τότε που ο ετοιμοθάνατος πολυτραυματίας Σάββας δεχόταν στον Ευαγγελισμό της «επισκέψεις» του Διώτη και του υπόλοιπου σκυλολογίου, με την «ανοχή» των ορκισμένων στον Ιττικόρατη γιατρών. Τότε εμφανίστηκε ένα προφητικό δημοσίευμα με τίτλο: «Ο νυχτερινός επισκέπτης και ο «μειλήχος τρομοκράτης», με υπέρτιτλο: «Το θρίλερ με την 17N» και υπότιτλο: «Η αθέατη πλευρά των κατοθέσεων. Τι ουζητούν, τι λένε, ο εισαγγελέας κ. Ιωάννης Διώτης και ο Σάββας στο απομονωμένο δωμάτιο». Υπογραμμένο από την εκπρόσωπο τύπου της Αντιτρομοκρατικής κυρία (αν δεν υπήρχαν ακόμη... ήρωες θα τη λέγαμε σήγουρα δεσποινίδα) Ιωάννα Μάνδρου. Είναι η ίδια που φιλοτέχνησε το πορτρέτο του Διώτη στο ΒΗΜΑΜΑΓΑΖΙΝΟ. Οπου για πρώτη φορά το πανελλήνιο θαύμασε τον νεοελληνα Σέρλοκ Χολμς με φουστανέλα στα παιδικά του χρόνια. Μόνο φωτογραφία από τότε που ήταν στην ΚΝΕ ελείπε, αλλά φαίνεται ότι παλιά στα Δυτικά δεν είχαν φωτογράφο. Ο Ιωάννης και η Ιωάννα. Ο νυχτερινός επισκέπτης και η... ξεράνω κροκόδειλους. Σε πλήρη αρμονία. Οπως η καταστολή με την τρομολαγνεία. «Βήμα»: έγκυρη, υπεύθυνη και αρμονική συνένωση των χαρακτηριστικών του καπιταλισμού.

◆ Ισόβια ερωτήματα (Απογευματινή, 9/10), Ανοιχτή υπόθεση (Ελεύθερος Τύπος, 9/10), Εξαρθρώθηκε η τρομοκρατία; (Εστία, 9/10) - δύλια πρωτοσελίδα

Δεν είναι μόνο η αντιπολευτική διάθεση. Δεν είναι μόνο η αυτοριχική και κατασταλτική φύση του καπιταλιστή προς ό,τι κινείται, που υπαγορεύουν αυτή την προσέγγιση. Δεν είναι δύλιοι οι δεξιοί βλάκες και κολλημένοι σαν τον Καμμένο. Που έχει ορισμένα στα παράθυρα. Είναι και ότι δύλιοι αυτοί δεν μπορούν να πιστέψουν πως μια χούφτα λαϊκοί άνθρωποι μπορούν να κάνουν τόσα πολλά. Να σπείρουν τόσο τρόμο στις γραμμές τους. Σου λένε, τώρα που είναι στα κόγκελα: «Αυτοί είναι που μας έκαναν να κατοικούμαστε πάνω μας; Δεν μπορεί, δεν το πιστεύουμε. Κάτι μεγαλύτερο υπάρχει που μας έκανε να πάθουμε συχνοουρία».

◆ Απόφαση με ισορροπίες (Αυγή, 9/10), Απόφαση λεπτών ισορροπιών (Καθημερινή, 9/10) - πρωτοσελίδα

Αφού το λέει η έγκυρη «Καθημερινή» και συμφωνεί και η αριστεροεκσυγχρονιστική «Αυγή», τότε έτσι πρέπει να είναι. Το εδήλωσε άλλωστε και ο πρόεδρος του Συνοιστισμού, ότι η Δικαιοσύνη πρέπει να ακρεβεί απεριστάση να επιτελέσει το θεσμικό της έργο. Ο δε πρώην πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, αξιοσέβαστος κ. Ρουπακιώτης, το είπε καθαρότερα. Η Δικαιοσύνη με βάση αυτή την απόφαση ανέβηκε ένα βάθρο ψηλότερα. Δημιουργήσεις ένα υψηλού επιπέδου νομικό κεκτημένο. Ελλειψη ενημέρωσης; Κάθε άλλο. Ξεβράκωμα του συστήματος. Που κάνει να φαίνονται οι δεξιοί υπερασπιστές του ηλιθιότεροι.

Η Μη Κυβερνητική Οργάνωση «Αλληλεγγύη» (Εκκλησία της Ελλάδος) πάντα με τα σωστά κονέ.

(εκ των πρωτομαστόρων της συναίνεσης) Χαρλαος να δηλώνει... (υπόθεση ρουτίνας).

◆ «Ολα κ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΙΡΑΚΙΝΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΩΝ

Ολοι σήμερα
στις 12 το μεσημέρι
στα Προπύλαια
στο συλλαλητήριο
αλληλεγγύης

■ 500 απολύσεις στο Δήμο Ανω Λιοσίων

Στην άκρη της πόλης...

Εκεί, στην άκρη της μεγάλης μας πόλης, στα Ανω Λιόσια, μερικές εκατοντάδες εργάτες και εργάτριες δίνουν τη μάχη της υπεράσπισης του μεροκάματου, αλλά ο αγώνας τους -που αναπτύχθηκε ολόκληρη τη βδομάδα που διανύουμε- δεν έγινε είδηση. Λεν βρέθηκαν γ' αυτόν ούτε μερικά λεπτά τηλεοπτικού χρόνου, ούτε κάποια μονόστηλα στις εφημερίδες (με λιγοστές εξαιρέσεις).

Τον περασμένο Ιούνιο ο δήμαρχος Ανω Λιοσίων Παπαδήμαρης, επίλεκτο στέλεχος της κυβερνητικής παράταξης και πρότυπο δήμαρχου-μπίζνεσμαν, απέλυσε 675 συμβασιούχους του Δήμου και των Δημοτικών Επιχειρήσεων. Τώρα, ετοιμάζεται να απολύσει άλλους 500, που μπορεί να γίνουν και 600. Τόσων οι συμβάσεις λήγουν στα τέλη Δεκέμβρη.

Μα πώς βρέθηκαν τόσοι συμβασιούχοι στα Ανω Λιόσια; Πόσο προσωπικό έχει αυτός ο Δήμος; Από τους 1.200 εργαζόμενους σήμερα στο Δήμο οι μόνιμοι δε φτάνουν ούτε τους 100! Η σχέση μόνιμων/συμβασιούχων είναι 1 προς 11! Αυτή είναι η κα-

τάσταση όχι μόνο στο συγκεκριμένο Δήμο αλλά σε όλους τους Δήμους της χώρας. Μόνο οι αναλογίες παίζουν από Δήμο σε Δήμο. Προσλήψεις δεν γίνονται εδώ και χρόνια και οι Δήμοι προσλαμβάνουν κόσμο μέσω των Δημοτικών Επιχειρήσεων, για να καλύψουν ακόμα και πάγιες ανάγκες τους, όπως είναι π.χ. η καθαριότητα. Προσλαμβάνουν κόσμο για διάφορες έκτακτες ανάγκες (π.χ. σεισμός, πλημμύρες, όπως συνέβη στα Λιόσια) και στη συνέχεια τον απασχολούν για την κάλυψη πάριων αναγκών. Εχουν γεμίσει οι Δήμοι από συμβασιούχους διάφορων ταχυτήτων. Τις πιο απίθανες συμβάσεις μπορείς να συναντήσεις στους εργασιακούς τους χώρους. Ακόμα και συμβάσεις για 4 μεροκάματα το μήνα!

Οι συμβασιούχοι βρίσκονται σ' ένα καθεστώς διαρκούς ομηρίας. Είναι ανά πάσα στηγμή επί ξύλου κρεμάμενοι. Οι συμβάσεις λήγουν και τρέχουν για την ανανέωσή τους, αναζητώντας κάποιο «κονέ». Και κάποια στιγμή, αφού έχουν συμπληρώσει ακόμα και χρόνια στη δου-

λειά, τους δείχνουν την πόρτα. Γιατί η στρατηγική είναι να μη μένει ο ίδιος κόσμος για πολλά χρόνια στη δουλειά, γιατί θεμελιώνει δικαιώματα και έχει απαιτήσεις. Ασε που η ανακύλωση των συμβασιούχων προσφέρει μεγαλύτερη ειλογική πελατεία, περισσότερο κόδιμο σε ομηρία.

Ο δήμαρχος Ανω Λιοσίων σηκώνει τους ώμους αδιάφορα και παραπέμπει τους συμβασιούχους στην κυβέρνηση που δεν δίνει λεφτά για την ανανέωση των συμβάσεων. Οι υπουργοί τους στέλνουν από τον Αννα στον Καΐάφα, από το Ανάπτυξης στο Εργασίας, και λύση δεν βρίσκεται. Και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία τους οδηγεί στον ίδιο δρόμο της «ήσσονος αντίστασης»: τώρα πάμε στο δήμαρχο, μετά πάμε στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου (η οποία δεν πραγματοποιείται γιατί οι δημοτικοί σύμβουλοι φροντίζουν να απουσιάσουν), στη συνέχεια πάμε στον ένα υπουργό, μετά στον άλλο, κάνουμε πτορεία στην Αθήνα, γυρνάμε και κάνουμε πτορεία στα Ανω Λιόσια, κλείνουμε συμβολικά (πάντα συμβολικά, μη μας περά-

σουν και για... αναρχικούς) τη λεωφόρο Φυλής και μετά πάμε σε συνεδρίαση, για να ακούσουμε και τους χαιρετισμούς των εκπροσώπων του ΠΑΜΕ, της δημοτικής αντιπολίτευσης και λοιπόν... αριστερών δυνάμεων).

Η ταχτική αυτή είναι αδιέξοδη. Το κράτος αντιμετωπίζει τέτοιες κινητοποιήσεις με τη λογική «σκυλί που δε δαγκώνει άσ' το ν' αλυχτάει». Το ίδιο έγινε και το περασμένο καλοκαίρι (και όχι μόνο στα Ανω Λιόσια). Τα ίδια έπαθαν και οι εργάτριες της «Σίσερ», που πήραν υποσχέσεις χωρίς αντίκρισμα και τώρα ξαναβρίσκονται στο δρόμο.

Η κατεύθυνση για τις εργασιακές σχέσεις στους ΟΤΑ είναι σαφής: χρήση όσο γίνεται πιο πλατιά φθηνής και «ευελικτης» εργασιακής δύναμης, με άθλιες εργασιακές σχέσεις, και συνεχής ανακύλωση των συμβασιούχων. Αυτή η κατεύθυνση δεν σπάει με «προβλέψιμες» κινητοποιήσεις, αλλά με κινητοποιήσεις «ασύμμετρες», που θα κάνουν το κράτος να πτονέσει. Αν οι εργάτες πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους, θα βρουν και πώς πρέπει να παλέψουν.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Γραφεία

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, 8663100, FAX 8663110

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Αννησ 24 - Αιγαλεω

KONTRA

ΒΑΘΥ
ΚΟΚΚΙΝΟ

Ολίγον... δίκαιη;

Υπάρχει δικαιοστική απόφαση ολίγον... δίκαιη; Θα πρέπει να αποδεώσουμε την τυπική λογική για να φτάσουμε σ' έναν τέτοιο παραλογισμό. Να κρίνουμε δηλαδή μια δικαιοστική απόφαση όχι ως ΟΛΟΝ, αλλά τεμαχισμένη στα συστατικά της στοιχεία, από τα οποία -με μια λογική καθαρά μπακάλικη- να επιλέγουμε κάποια που βολεύουν ένα συμπέρασμα και κάποια άλλα που βολεύουν ένα άλλο συμπέρασμα. Δυστυχώς αυτό το βαρύτατο ολίσθημα διέπραξαν και συνήγοροι υπεράσπισης των καπηγορούμενων στη «δίκη της 17Ν». Εξήραν την αθωαπική απόφαση για 4 από τους καπηγορούμενους ως στοιχείο δικαιότητας της δίκης, ξεχνώντας την υπόλοιπη απόφαση ή προσπερνώντας την με δευτερεύουσες επισημάνσεις.

Ετοι, προσέφεραν κι αυτοί (προθέσεις δεν διερευνούμε, γιατί σε τέτοιες περιπτώσεις δεν ενδιαφέρουν οι προθέσεις) βοήθεια στο να στηθεί το επικοινωνιακό παιχνίδι της «αντιπρομοκρατίας», το οποίο είχε ως βασικό σκοπό να νομιμοποιήσει κοινωνικά την απόφαση, χρησιμοποιώντας σαν Δούρειο Ιπποτηνας την αθωαπική απόφαση για 4 από τους καπηγορούμενους.

Οι όροι αντιστράφηκαν πλήρως. Προσπαθούν να μας υποβάλουν την ιδέα ότι οι αθωαθώντες καπηγορούμενοι και όσοι τους συμπαραστάθηκαν θα πρέπει να αισθάνονται ευγνώμονες προς το δικαιστήριο που δεν τους έβαλε κι αυτούς μέσα! Κοντεύουμε να πέσουμε στην παγίδα να αισθανόμαστε και ανακουφισμένοι, επειδή τα πράγματα θα μπορούσαν να είναι και χειρότερα! Αυτοί που μας χρωστούσαν, μας γυρεύουν και το βόδι...

Ο Γιάννης Σερίφης νομίζουμε ότι έβαλε τα πράγματα στη δέση τους με τις πρώτες δηλώσεις που έκανε μετά την αδώσασή του: Δεν αισθάνομας δικαιωμένος -είπε- γιατί δεν μου έκαναν καμιά χάρη. Αυτοί μου χρωστάνε εξηγήσεις κι όχι εγώ. Οσο για το δικαιστήριο, ήταν ένα ειδικό δικαιστήριο, με 80% ανύπαρκτα και κατασκευασμένα στοιχεία και με 100% στημένους ψευδομάρτυρες. Η απόφασή του ήταν στο πλαίσιο μιας πολιτικής σκοπιμότητας και υπάρχουν κι άλλοι καπηγορούμενοι που κρίθηκαν ένοχοι με ανύπαρκτα στοιχεία.

Σ' αυτή τη γραμμή θα έπρεπε να μείνουμε όλοι κι όχι να μιλάμε για δίκη που αλλού ήταν δίκαιη και αλλού άδικη, για απόφαση εξισορρόπησης, για δικαιοστήριο που δεν υπέκυψε σε πιέσεις και άλλα τέτοια εξωφρενικά. Ήταν ένα δικαιοστήριο σκοπιμότητας, ένα έκτακτο στρατοδικείο με κοστούμια και γραβάτες, αντί για στολές και πηλίκια, που επί εννιά μήνες έπαιζε ένα δέατρο. Μπορεί κάποιοι να ήθελαν την καταδίκη και της Σωτηροπούλου και του Βαραδέλλη (για τον Γιάννη Σερίφη και τον Αν. Παπαναστασίου καταδίκη δεν περνούσε ούτε σε κανονικό στρατοδικείο), όμως οι πιο σώφρονες, εκείνοι που σκέφτονται με μονέρνα πολιτικά κριτήρια, ήξεραν πολύ καλά πως αν ήθελαν να αποδώσει επικοινωνιακά το ιδεολόγημα της δίκαιης δίκης, θα έπρεπε να υπάρξουν και μερικές αθωώσεις, σε εκείνες τις περιπτώσεις που τα κατασκευασμένα στοιχεία είχαν καταρρεύσει εντελώς.

Το κυρίαρχο χαρακτηριστικό αυτής της δίκης δεν είναι οι αθωώσεις, αλλά οι καταδίκες. Οι προκλητικές καταδίκες χωρίς κανένα στοιχείο, τα 20 φορές ισόβια που θα φάει ο Αλ. Γιωτόπουλος με το εφεύρημα της ηδικής αυτουργίας, η νομιμοποίηση του εγκλήματος του Ευαγγελισμού σε βάρος του Σάββα.